

Vidar Solberg
Saltnesveien 519
Solberg Gård
1580 RYGGE

428

Returadresse:
Holy Riders MC
Power, Kleivtunet 1
4640 SØGNE
DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
NORGE P.P. PORTO BETALT

«For Han
skal gi
sine engler
befaling om
å bevare
deg på
alle dine
veier.»

Salme 91,11

Spesialnummer til MC-/bikerklubber!

POWER

Organ for Holy Riders MC - Nr. 1, 2015 - Årgang 33

SIDE 29

GLIMT FRA RYPETUREN!

Den indre freden som bare Jesus kan gi!

Versågod! Årets spesialnummer av Power er mirakuløst fullført! Power utgis av Holy Riders MC og er klubbens medlemsblad. Hvert år produseres et spesialnummer som også sendes ut gratis til MC-/bikerklubber i Norge. Håper du finner bladet interessant og inspirerende! Takk til dere som utrettelig bidrar med artikler og til dere som er utholdende i bønn! Guds trofasthet er stor!

Mirakuløst – var ikke det litt voldsomt? Har du tro på mirakler, Anne? Ja, midt i det uforklarlige og de ubesvarte spørsmål velger jeg å tro – og jeg har sett og erfart det – at det skjer små og store mirakler i hverdagen! Jeg har erfart ett i dag...

Noen av dere har muligens lurt på når Power kommer ut. Vel, det har sin forklaring. I flere år har det vært svært krevende for meg å jobbe foran PC'en, på grunn av tretthet og utmattelse. Jeg har beskrevet det å starte på et nytt blad som om jeg står ved foten av et stort fjell som jeg må over. Gud har alltid vært trofast mot meg! Enten jevnet Han ut fjellet eller hjalp meg opp de bratteste partiene slik at jeg fikk ny kraft. På toppen kunne jeg løfte vingene som ørnen og nærmest sveve. Det er en ubeskrivelig seier hver gang bladet er fullført. Spor Alfred!

«Storms will blow away everything that is not on a solid foundation». (Sitat fra undervisning «Begin Again» s. 30-31). Vi hører om så mye trist og hjerteskjærende som skjer rundt oss. Noen opplever livskriser og det stormer som fullt i livet... Hva skjer hvis vi ikke har et solid fundament å stå på?

I mars fikk min familie en sjokkerende beskjed om at jeg hadde fått kreft (lavgradlig type beinmargskreft). Dette er helt absurd og uvirkelig! Mange av dere som leser dette vet om det og omslutter oss i bønn - det er virkningsfullt og betyr enormt mye for oss! Fra første dag har jeg kjent den indre freden som jeg vet bare Jesus kan gi! Og den vedvarer hver dag!

Jesus sier: «Fred etterlater jeg dere, min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet.» (Joh 14,27)

Helt på slutten av Jesu bergpreken står det: «Den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en klok mann som bygde huset sitt på fjell. Regnet skylte ned, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det hadde sin grunnvoll på fjell.» (Matt 7,24-25) - on a solid foundation! «Ingen kan legge noen annen grunnvoll enn den

Foto: Marta Aardal

Annes redaksjonsbjørne
power@holyriders.no

som er lagt, Jesus Kristus.» (1 Kor 3,11) Jeg erfarer at troen på Jesus holder midt i stormen. Han er min klippe. «Bare i håp til Gud er min sjel stille, min frelse kommer fra Ham. Bare Han er mitt fjell og min frelse; Han er min borg, jeg skal ikke rokke.» (Salme 62,23)

Jeg vil gjøre det jeg kan for at ikke hjertet mitt skal bli grepet av angst og motløshet. «Selv om jeg går i dodsskygens dal frykter jeg ikke for noe vondt. For DU er med meg! Din kjæpp og din stav, de trøster meg.» (Salme 23,4) At Jesus er med meg – er mitt sikkerhetsnett! Han vil beskytte meg og lede meg! Jeg har så masse å være takknemlig for og glede meg over i livet! «Glede i hjertet gir god helse, mismot tærer på marg og ben.» (Ordspr 17,22)

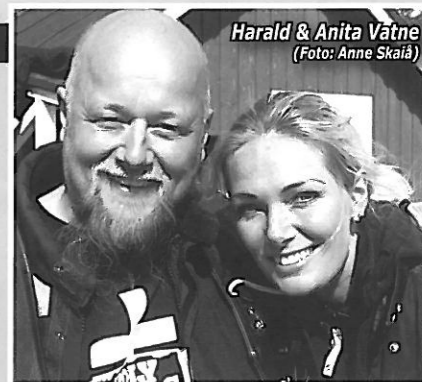
Gled deg over livet – og lev det til det fulle! The best is yet to come!

Anne Skaia

Innhold:

- Den indre freden som bare Jesus kan gi!
v/Anne Skaia s. 2
- MC-tur er god terapi
v/Harald Vatne s. 3
- MC-messa
v/Hallvard Bergsholm s. 4
- Jesus har ikke lovet oss et problemfritt liv
v/Torgeir Dahl s. 6
- En ordstyrers betraktning
v/Eli Linda Nesje s. 7
- Er Paul kommet?
v/Björg & Paul Bendiksen
Redigert av Magnus Skartveit s. 8
- Åpning av MC-parkering i Arendal
v/Anders Myhren s. 11
- Grusomt gøy med grus
v/Anders H Andersen s. 12
- HR MC Småland i nye lokaler
v/Göran Linder s. 14
- Over fjellet etter sentralstyremøte
v/Jan Vidar Husby s. 15
- The man and his machine(s)
v/Jone Kalheim s. 16
- PR Aust-Agdertreffet
v/Trond Kvalbein s. 19
- Hvordan har du det egentlig?
v/Trond Ytreland s. 20
- Kalenderen 2015 s. 22
- EMC rally - bli med!
v/Svein «Birki» Birkeland s. 23
- HR MC expanderar ytterligere i öster
v/Göran Linder s. 24
- Den herligste lyd du kan tenke deg
v/Dag Arne Saltnes s. 26
- Den årlige grise festen
v/Gjermund Kristensen s. 27
- Nordvest - nyetablert avdeling
v/Eli Linda Nesje s. 28
- Glimt fra Rypeturen
Foto: Anita Vatne og Anne Skaia s. 29
- Begin Again
Teaching by René Changuion s. 30

Presidentens hjerte

Harald & Anita Vatne
(Foto: Anne Skaia)

MC-tur er god terapi

Nå kribler det i kroppen. MC-sesongen er godt i gang, og jeg er full av takknemlighet! Dager med solskinn og MC-tur er jo oppimot det perfekte! Denne opplevelsen var virkelighet for meg i går. Jeg hadde en fantastisk tur på en herlig svinget vei! Selv om livet for oss alle byr på utfordringer, ja til tider store utfordringer, så er det å ta seg en MC-tur god terapi. Vi må også face livet og det vi tenker på, når MC-turen, treffet eller festen er slutt. Og det kan til tider være utfordrende.

For meg er Bibelen en hjelp til å leve livet på en god måte, og det står mye om at vi skal glede oss over livet. Men hva gjør vi når gleden forsvinner? Jeg skal være litt ærlig med deg nå. Vi erfarer alle at livet har sine doser av nedturer og vanskeligheter. For min del har jeg fått noen «på nesa» det siste året. Jeg skal ikke skrive om det her, men ønsker å dele litt med deg om hva jeg gjør for å komme igjennom disse kampene.

Noen av disse utfordringene jeg har fått, klarer jeg ikke å gjøre noe med. Som menneske kan jeg ikke skru tiden tilbake og forandre på det som har skjedd. Men det er noe jeg kan gjøre. Bibelen sier at jeg skal kaste alle bekymringer på Jesus. (Se 1 Peter 5,7) Han som kjenner meg ut og inn, sier at jeg skal plassere bekymringene mine hos Ham, for Han har omsorg for oss.

Her kan også du legge fra deg dine frustrasjoner og ting som er umulige. For Gud gjør under i hverdagen. Vi har å gjøre med en stor og allmechtig Gud!

«Ja», sier du kanskje, «men jeg har opplevd at det ikke skjer, det som jeg har bedt om!» Det har vi alle som har levd en stund med Jesus, opplevd. I min fortvilelse har jeg bedt mange bøner for mennesker som har lidd stor urett og som jeg er glad i, uten å ha en opplevelse av å bli hørt. Det er ofte slik at jeg dikterer hva Gud skal gjøre, Han som har det store oversiktsbildet. Hva skjer hvis vi mennesker var i stand til å diktere Gud?

En filmkomedie som jeg så for en del år siden heter «Bruce Almighty (2003), med John Carrey og Morgan Freeman. Der får John Carrey (menneske) Guds (Morgen Freeman) ansvar, med blant annet å svare på bønnene som blir bedt av alle mennesker i verden. Det ble kaos!! Filmen er verdt å se hvis du ikke har sett den :)

Fotsporene

Jeg har tro på at Gud som skaperen av universet, vet hva som er best for oss mennesker. Siden jeg bare ser en liten bit av Guds plan, er det mye jeg ikke forstår. Men det jeg vet og som jeg også erfarer, er at Gud hører og svarer mine bøner. Han tar imot mine bekymringer, og er med meg gjennom problemer og utfordringer. Les diktet nedenfor, (Fotsporene v/Mary Stevenson)! Det sier mye om hvordan jeg opplever Gud, og hvordan Han «svarer»:

«En natt hadde en mann en drøm. Han drømte at han spaserte langs stranden sammen med Herren! Over himmelen kom bilder fra livet hans til syne. For hvert bilde han så, oppdaget han at det var to par fotspor i sanden; det ene var hans egne, og det andre var Herrens. Da det siste bildet for forbi over himmelen, så han tilbake på fotsporene i sanden. Han la merke til at mange ganger i livets løp var det bare ett par fotspor. Da oppdaget han også at det var de gangene da livet hans hadde vært vanskeligst og mest smertefullt. Dette forsto han ikke, så han spurte Herren: Herre, du sa en gang at da jeg bestemte meg for å følge deg, så ville du alltid gå med meg og aldri forlate meg. Men nå ser jeg at da min nød var størst og livet vanskeligst å leve, da er det bare ett par fotspor. Jeg forstår ikke hvorfor du forlot meg da jeg trengte deg mest. Da svarte Herren: Mitt kjære og dyrebare barn! Jeg elsker deg og vil aldri forlate deg. De gangene i livet ditt da prøvelsene og lidelsene dine var størst - og du bare kan se ett spor i sanden, det var de gangene da jeg bar deg i armene mine.»

Dette er min Gud. Ta gjerne kontakt med noen fra Holy Rider eller andre kristne du stoler på, hvis du vil vite mer om Gud og bli kjent med Jesus... Stay blessed!

Hilsen Harald

POWER

Organ for Holy Riders MC

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 350 medlemmer fordelt på 14 avdelinger i Norge, 3 avd/grupper i Sverige og ca 9 avd/grupper i Tyskland som er eget nasjonalområde. Vi har også medlemmer i Russland, Ukraina og Litauen. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. For å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Holy Riders MC

epost: info@holyriders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511
Klubbtelefoner
President: Harald Vatne, tlf. 472 89 933
epost: president@holyriders.no
Visepresident: Torgeir Dahl
tlf. 911 15 069
epost: visepresident@holyriders.no

Medlemskontor og abonnement

Medl.sekr.: Stein Arild Øye, tlf. 481 50 681
epost: medlem@holyriders.no

Medlems-/Powerab.konto: 9365.05.79095
Adressendring meldes avdelingsleder. Medlemskap:
Kr 1.180 pr/år (ektefelle kr 590) + evt. lokal kontingent.

Power

Ansv.red.: Torgeir Dahl, tlf. 911 15 069
Redaktør: Anne Skaia, tlf. 924 32 374
epost: power@holyriders.no
Trykk: Bjorvand & Co.

Internett

Webmaster (tekn.): Vidar Solberg, tlf. 958 68 493
epost: webmaster@holyriders.no
http://www.holyriders.no/

Kaffetelt

Koordinator: Magnus Skartveit, tlf. 412 07 873

epost: kaffetelt@holyriders.no

HR MC Racing

epost: racing@holyriders.no

Gavekonti

Klubbgeaver: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Lønnskompensasjon, HR: 9365.05.79117
Utenlandsk reisestøttekonto: 9365.05.67992
Pilegrimstreffet: 9365.05.79109

Forsidebilder: Ingunn Frustøl på ny sykkel - en Yamaha MT 07 Moto Cage. (Foto: Anne Skaia). Innfelt: Björg og Paul Bendiksen (Foto: Alfred Skaia). Bakside: Hallvard Bergsholm sitt mesterverk (Foto: Jone Kalheim)

Skann QR-koden og få HR-inf.!

Foto: Ingunn Frustøl

Lillestrøm, 6.-8. mars 2015

MC-messa

MC-messen er kjent som en varemesse for årets motorsykler. Denne avholdes annethvert år, og tiltrekker seg publikum fra store deler av Norge. Også i år var Holy Riders MC blant dem som var tilstede med egen stand.

Trivelig på stand blant MC-folk!

Hallvard Bergsholm (t.h.) hadde med sin nybygde Honda Scrambler. På HR-standen fikk sykkelen mye positiv oppmerksomhet, så snakketøyet fikk virkelig kjørt seg.

På HR-standen ble det delt ut flyer med invitasjon til årets Pilegrimstreff i Fyresdal.

MV Agusta - en sjelden drømmesykkel for noen.

P Tekst: Hallvard Bergsholm
Foto: Rune Enstad

Messa blir avholdt i lokalene til Norges Varemesse, Lillestrøm. Her er et enormt bygg som huser flere haller, spisesteder og toaletter. Da disse lokalitetene blir jevnlig brukt til større arrangementer, var det et godt organisert team med blant annet elektrikere, renholdere, parkeringsvakter som gjorde denne helgen til en hyggelig opplevelse, både for arrangører og gjester.

Gjennomsnittlig besøkstall ligger på rundt 20 000 personer, fordelt på 3

dager. Messa begynte rolig fredag 6. mars kl 12.00, med cirka 6000 besøkende den dagen. Neste dag økte det på til cirka 12 000 besøkende, noe som helst ble litt i overkant av hva en sky vestlending kunne takle. Søndagen ble heldigvis avrundet med rolige 6000 besøkende.

Årets store MC-nyheter?

Tilstede i år var de fleste MC-merker som vi finner i Norge i dag, med unntak av Harley-Davidson. Hver importør/forhandler hadde fått sitt eget definerte område, hvor et imponerende antall motorsykler i alle størrelser og fasonger var stilt ut. Til

tross for mengden sykler var det mye luft rundt hver enkelt sykkel. Derfor kunne publikum fritt frem både prøvesitte og beundre. Særlig mange benyttet denne anledningen til å oppdatere status på Facebook, gjerne sittende på drømmesykkelen med et barskt smil.

Ja, hva kan man si om årets store MC-nyheter? Usikker, for med undertegnede forkjærighet for motorsykler med kick og forgassere, er det godt mulig at de nyeste elektroniske hjelpemidler som skal oppgradere tohjulingen til en rullende massasjestol, var uten interesse.

Forts. neste side!

Hver importør/forhandler hadde fått sitt eget definerte område, hvor et imponerende antall motorsykler var stilt ut. Her ved BMW Norge, med mottoet: Be yourself - Leave everything else behind - Make life a ride!

Versågod - forsyn deg!

En god mulighet til å få kjøpt kjøretstyr

Tilstede med stand var også en del MC-klubber. De fleste klubbene hadde organisert flotte stands med et herlig utvalg motorsykler som er med på å gjøre MC-Norge mer fargerikt. Alt fra dragbikes til flotte hverdagsglidere med unik patina var å finne. Sammen med nevnte aktører fant vi også stands og representanter fra forskjellige MC-blader.

Messa har rykte på seg for å gi en god mulighet til å få kjøpt MC-utstyr. Lite å finne når det gjelder slidedeler og bolt-on-chrome, desto mer kjøretstyr. Her fant en alt fra produkter fra Jofama med topp kvalitet og mange siffer på prislappen, til forhandlere som solgte hansker til hundrelappen. Utvalget klær, hjelmer og hansker var helt utrolig, fordelt på en rekke stands, slik at en hjelpsom ekspeditør ikke var langt unna. I denne sammenheng anbefales det å komme tidlig på messedagene, før det blir for folksomt.

Spektakulært FMX-Show

Under messa var det mulighet for barna å kjøre innendørs cross på egen barnecrossbane. André Villa hadde et spektakulært Free Style Motocross show sammen med 3 andre internasjonale utøvere. Det var BMX-show, og moteshow for kjøreklær (da presentert av nødvendig tynne personer). Samt appeller på Bikers Corner blant annet om årets Norgestreff som arrangeres i Sandnes.

Nybygd Honda Scrambler på HR-standen

Da dette var første gang undertegnede var på denne messa, både som tilskuer, og involvert på Holy Riders-standen, har dette vært en innholdsrik og spennende helg på mange måter. For det første hadde jeg med min nybygde Honda Scrambler, som skulle være en del av utstillingen på standen. For det andre hadde HR-standansvarlig, Stein Arild Øye, organisert overnatting for hele turen fra onsdag til mandag. På standen fikk sykkelen min mye positiv oppmerksomhet, så snakketøyet fikk virkelig kjørt seg. På overnattingsfronten ble langhelgen tilbrakt hos herlige mennesker i Holy Riders, som stilte hus, senger og kjøleskap til vår disposisjon.

Uten særlig erfaring på hvordan ei messe skal være, sitter jeg igjen med et svært positivt inntrykk. Det virket som de fleste forhandlere og klubber hadde brukt mye tid på planlegging og utførelse av sine presentasjoner. Anbefales!

Jesus har ikke lovet oss et problemfritt liv...

Her på Sørlandet har det vært en uvanlig kald og tung vår for oss som liker å kjøre motorsykkel med vind i skjegget. Masse regn og kraftig vind har preget sesongstart, men noen har trosset dette og kjørt mange mil likevel. Noen solskinnsdager har vi hatt innimellom og de har blitt brukt så godt som mulig. Det er rett og slett fantastisk når sola titter frem etter en lang stund med gråvær. Man kjenner at livet nytes og alt blir mye lettere.

Så kan det jo skje at en motor slutter å virke av forskjellige grunner. Kanskje den er gått varm på grunn av for lite olje, eller at andre ting på sykkelen går i stykker på grunn av litt slapt vedlikehold? Det er ekstra kjedelig når det skjer i sesongen og godværet er på plass. Det kan skape frustrasjon og man blir litt nedfor, men man gir vel ikke opp av den grunn? Ønsket om å komme tilbake i salen og nyte mil etter mil sammen med gode venner, er såpass stor at de fleste velger å gjøre noe med problemet. Enten fikser man det selv, eller så får man hjelp fra venner eller et verksted. Så etter litt frem og tilbake og forbi forskjellige hindringer, så er man plutselig tilbake i salen igjen.

Torgeir beundrer en sykkel i Litauen...

Jeg tror mange av oss kan sammenligne dette med livene våre. Vi har noe vi virkelig ser frem mot og som vi gleder oss med stor forventning til. Kanskje en ny jobb, hus, motorsykkel eller andre ting av en helt annen verdi. Så skjer det noe som i første omgang virker som et umulig hinder for å nå målet. Etter litt frem og tilbake ser vi hvordan vi kan komme oss ut av det

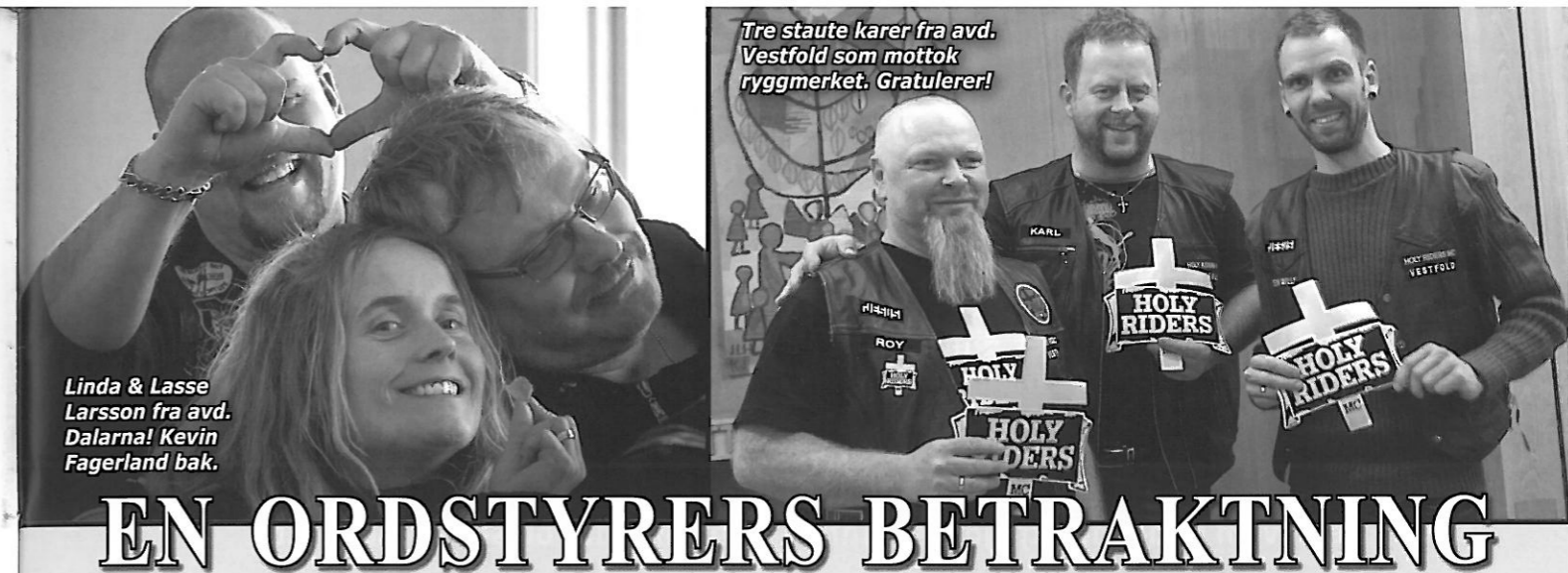
vanskelige. Noen ganger klarer vi å gå den veien selv, mens andre ganger trenger vi noen å gå sammen med. Det kan veldig ofte være godt å gå sammen med noen – kanskje spesielt med en som har vært gjennom det samme tidligere?

Han har lovet å være med oss

Vi som har tatt imot Jesus har en sånn venn! Han går sammen med oss. I Bibelen står det at Jesus er prøvd i ALLE ting. «Fordi Han selv led og ble fristet, kan Han hjelpe dem som fristes.» (Heb 2,18) Livet med Jesus er langt fra problemfritt. Vi møter utfordringer som virker altfor store og umulige, og vi kan kjenne på en stor håpløshet.

Det som er viktig å huske på er at Jesus har ikke lovet oss et problemfritt liv; Han sier rett ut at vi kommer til å ha vanskeligheter og prøvelser i livet med Ham. «Dette har jeg sagt dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsler. Men vær frimodige, jeg har seiret over verden!» (Joh 16,33) Jesus har lovet at Han vil være med oss – Han vil gå sammen med oss gjennom utfordringene! Ta imot - Han vil aldri svikte deg!

På veien for Jesus, Torgeir

Linda & Lasse Larsson fra avd. Dalarna! Kevin Fagerland bak.

EN ORDSTYRERS BETRAKTNING

Jeg tror vi må være spiktullat eller utrolig glad i hverandre når vi velger å tilbringe årsmøtehelgen i februar 2015 langt inne i de svenske skoger, Bodafors. Reisen fra det norske vestland begynner grytidlig fredag morgen. Det er bekmørkt ute og jeg skal rekke ferga til Molde på holke, med piggfrie dekk og bakhjulsdrift. Det går helt fint på smale svingete vestlandsveier! Du trudde vel ikke noe annet?

P Tekst: Eli Linda Nesje
Foto: Rune Enstad

Jeg møter Arne Volden på flyplassen og reisen begynner i utmerket selskap. Flyet til Oslo går som det skal og vi durer med flytoget inn til byen for å spise kebab og møte Jensenmannen min. Sentralbanestasjonen i fredagsrush er fascinerende for en som bor langt ute på landet! Tenk folk bor der frivillig!! Smekkkfullt på toget, Eli fra Trøndelag er heldig, for hun fant seg et sete, Jens presser vi ned i en sofa i restaurantvognen, mens Arne og jeg sitter på gulv og kofferter og blir slengt hit og dit.

Vi går av i Moss og labber ned på ferjekaia for å vente på Holy Riders-bussen som kommer fra Kristiansand. Den er full av fantastiske brødre og søstre som er plukket opp underveis av vår egen bussjåfør, Paul Bendiksen. Nå har reisen begynt, og vi skal bare innom Råde og hente de siste fra Østfoldavdelingen.

Klemmes og hilses på

Klokken har blitt 17.30 og vi prater, flirer, sover og spiser Bjørgs utmerkede baguetter (jeg spiste mer enn én), og har tisse- og sussepauser på bensinstasjoner. Slik holder vi på til klokken nærmer seg 23.00. Så ankommer vi endelig Bodafors. Her stormer vi inn i lokalet, for nå skal det klemmes og hilses på svenskene som har laget suppe til oss langveisfarende.

Noen av oss har jo blitt litt skjøre og gamle så vi skal bo på pensjonat. De tøffe ligger

på luftmadrass i fellessal. Klokken er over ett på natta før jeg får kommet meg i seng og da har jeg reist siden klokken 7 på morgenen med all slags fremkomstmidler. Og jeg må opp senest kl 07.30 for å være en opplagt ordstyrer.

Så inderlig takknemling

Morgenen kommer, frokost og kaffe slukes og så bærer det ned til Bodafors for planleggingsmøte. Så starter Årsmøtet.

Medordstyrer er en staut kar fra Sverige, nemlig Göran Linder fra avd. Småland. Showet er begynt, og det begynner så bra! Alle holder seg fint til sakene, sånn noenlunde vertfall. Vi ser vi har god tid, så vi tar litt lengre lunsj- og kaffepauser. Det var litt dumt. For plutselig er det langt på ettermiddag, vi blir trege inn til møtet og ekstratiden vi hadde, blir til overtid...

Jeg ser utover forsamlingen. Jeg er så inderlig takknemlig for at jeg får være med i Holy Riders og være blant alle disse menneskene jeg er så glade i. Dette er mennesker jeg kan være trygg på, fortelle mine svakheter til, og som tåler min underlige sans for humor. Her føler jeg meg elsket av Jesus og av mine brødre og søstre i Herren!

Ny avdeling: Nordvest

Høydepunktet på disse årsmøtene er misjonærinnsettelsen av nye stolte ryggmerkeberere. Vi får høre deres personlige vitnesbyrd og vi deler felles glede over å være kalt til Herrens tjeneste.

På dette årsmøtet fikk vi også gleden av å åpne en ny avdeling, nemlig Nordvest, som dekker Nordmøre og Romsdal. Undertegnende er jo selvfølgelig ekstra stolt for at hun har fått tillit til å være leder for denne nye avdelingen.

Selv om årsmøtet og utdelinger er over og det er blitt sene kvelden, går vi hvert fall ikke og legger oss! Det blir skravling og fliring til langt på natt. Soving kan vi foreta oss på bussen.

Nesten to døgn på reis og bare ett døgn sammen

Hjemreisen blir nesten like lang som tilreisen, men i godt selskap og med flere Trøndere. Vi ble satt av på en bussholdeplass på Rygge, og vi ventet og ventet. Endelig kom bussen det sto Gardemoen på, men den kom på andre siden av veien... Vi stod på feil holdeplass! Men damer vet råd, vi veiva og vinka med håndveska. Sjåføren forstod heldigvis at her var det noen utenbys fra som trengte hjelp. Han ventet til vi kom oss over veien med kofferter og bagger, og tok oss med. Takk og lov!

Vi hadde en hyggelig stund sammen på en pizzarestaurant før vi tok farvel med avd. Trøndelag.

Lurer på hvorfor vi bruker nesten to døgn på å reise for å tilbringe ett døgn sammen på et fullpakket årsmøte? Her er svaret: Vi elsker Jesus, vi elsker hverandre og vi digger å kjøre motorsykkel i Herrens tjeneste.

HR-bussen full av fantastiske brødre og søstre som er plukket opp underveis av vår egen bussjåfør, Paul Bendiksen.

Dette er ikke et helt ukjent spørsmål for oss som reiser litt rundt med Holy Riders Kaffetelt.

Ikke spørsmål om Paul kommer, - men «Er han komnt?»!

Det er ingen tvil om at denne mannen har gjort seg positivt bemerket rundt om på de forskjellige MC-treff. Det er ikke bare kaffeteltet Paul engasjerer seg i, men han er synlig på mange MC-treff generelt både med og uten kaffetelt. Paul må ikke «menge» seg med øvrige Holy Riderser, men velger gjerne naboen sine blant andre MC-venner. Men hvem er denne skjeggete mannen med langt hår og sørlandsdialekt?

Er Paul kommet?

P **Tekst:** Bjørg & Paul Bendiksen **Redigert:** Magnus Skartveit **Foto:** Alfred Skaia

Paul vokste opp på Drange i Randesund, og bodde der til han fylte 10, deretter flyttet familien til Tømmerstø i samme bygd. Her levde han i trygge omgivelser, og kan se tilbake på mange gode barndomsminner. Paul vokste opp med søndagsskole og aftenbønn, og der var mye kristen sang og musikk når familien var samlet under forskjellige anledninger. Nesten alle i familien var musikalske og spilte et eller flere instrument som; trekkspill, gitar, sag, mandolin, fløyte, orgel og piano, m.m.

- Jeg var vel som unger flest, med et par unntak, forteller Paul. - Jeg hadde enorm utfartslyst, og fant på noen reisemål som ikke var helt «vanlige». Pappa kjørte buss, og selv om ikke frikortet var kommet, gikk jeg fritt på bussen. Det resulterte i at jeg reiste til byen, for angivelig å treffe pappa. Problemet var bare det at da jeg fant på dette, var det langt på dag, og jeg kom til byen lenge etter far hadde kjørt derfra. Det resulterte i at jeg sveiv rundt i byen alene, helt til jeg ble tatt hånd om av noen oppegående mennesker. Disse kontaktet politiet som fraktet meg hjem. Tredje gangen det skjedde, fikk jeg beskjed om at hvis det fortsatte, måtte de sette meg i fengsel. Etter det ble det slutt. En liten parentes er at jeg var bare 5-6 år da dette skjedde ☺

På trehjulsykkel fra Drange til Kjevik flyplass

- En annen episode fra samme tidsepoken, var da jeg ville til Kjevik flyplass for å se på flyene. Det ble en tur på trehjulsykkel fra Drange til Kjevik flyplass ☺ Vet ikke hvor mange timer jeg brukte, men det ble nok en del siden avstanden var 25-30 km. Cirka kl 23.00 om kvelden, - etter at tårnet hadde rapportert til politiet at to smårollering tustet rundt der oppe, ble vi hentet. Jeg hadde sikkert det de i dag kaller ADHD, men jeg vil heller kalle det PMS ☺ (parkert motorsykkel syndrom) ☺

Hva med ungdomstiden Paul, - var den like «heavy»?

- Helt til 16-årsalderen var det forholdsvis rolig. Det dreide seg hovedsakelig om Kringsjå skole, Yngres og diverse kor og livet rundt Frikstad bedehus. Frem til da var jeg også mye syk med blant annet astma-bronkitt. I tillegg var jeg liten av vekst, noe som nok var en medvirkende årsak til at jeg ble litt mobbet både på skole og ellers.

- Men så ble jeg 16 år og bestemte meg for å reise til sjøs. Det ble til sammen fire turer med mye alkohol og festing, noe som fikk negative konsekvenser for «utviklingen» av livet videre. Da var det jobb og fest i helgene, - noe som egentlig var en dårlig kombinasjon for meg med litt dårlig «alkoholkontroll». Det å ta en øl eller drink for kosens skyld, forstod

jeg ingenting av. Man skulle jo drikke seg full (trodde jeg). Jeg fikk bittert erfare at der tok jeg feil. Jeg behøver ikke utbrodere dette, men det har resultert i flere fengselsbesøk og perioder uten sertifikat.

Sertifikatet ja, - hva er historien i forhold til sertifikat og kjøretøy?

- Jeg fikk meg moped da jeg var 15 år, og siden ble det en 125 Tempo (som jeg aldri fikk tatt lappen på). Da jeg fylte 18, tok jeg imidlertid lappen, - både på tung sykkel og bil. Etter det var jeg mye sammen med MC-folket som på den tiden var aktive rundt Kristiansand.

- En morgen på vei til jobb på min 250 MZ, kjørte jeg ut av veien. Det resulterte i at jeg ødela ryggen med et langt sykefravær som følge. Der og da kunne jeg like godt blitt drept, og i ettertid har jeg aldri vært i tvil om at jeg hadde englevakt.

Et videre utesvevende liv resulterte i tre bilvrak, som ingen under normale omstendigheter skulle kommet levende ut av. Takket være to foreldre som bad for meg, i tillegg til at flere i bygda bad, kan jeg i dag fortelle dette.

- En morgen på veg til jobb på min 250 MZ, kjørte jeg ut av veien. Det resulterte i at jeg ødela ryggen med et langt sykefravær som følge. Der og da kunne jeg like godt blitt drept, og i ettertid har jeg aldri vært i tvil om at jeg hadde englevakt. Et videre utesvevende liv resulterte i tre bilvrak, som ingen under normale omstendigheter skulle kommet levende ut av. Takket være to foreldre som bad for meg, i tillegg til at flere i bygda bad, kan jeg i dag fortelle dette.

Du ble gift med Bjørg. Ble det noen endring i livsstilen da?

- Egentlig ikke. Jeg hadde vært gjennom en vanskelig tid med separasjon/skilsmiss da jeg traff Bjørg i 1980. Etter at hun kom inn i

livet mitt, fortsatte dessverre mye på samme vis. Jeg kjørte trailer på den tiden, og levde fortsatt i «hardeste» laget med jobb og fest. Det må ha vært en tøff tid for Bjørg. Men hun var glad i meg og holdt ut, og jeg vet ærlig talt ikke hvor jeg hadde vært i dag uten henne. Jeg begynte etter hvert sånn delvis å få litt orden på livet, men «festen» var fortsatt en viktig del av tilværelsen. Etter nesten 20 år som trailersjåfør på kontinentet, roet jeg meg ned som drosjesjåfør og etter hvert bussjåfør. Denne overgangsfasen med jobbskifter ble imidlertid noe turbulent, og det ble igjen mye festing og lite hensyn til Bjørg og barna mine.

Men så skjedde det noe dramatisk?

- Ja. I år 2000 tok livet en annen vending. Jeg satt i kjellerstua, syk (selvforskyldt) og fullstendig nedbrutt. Jeg hadde fått med meg at det var vekkelsesmøter på Frikstad bedehus med Marit og Irene, to sangevangelister som jeg kjente til. «Hvis det skal bli noe orden på livet ditt Paul, vet du hva du må gjøre...» ordene slo ned i hodet mitt. Jeg hadde plutselig ikke noe valg...!! Jeg tok bilen og kjørte ut til bedehuset. Jeg hadde en tanke i hodet. Når innbydelsen til å ta i mot Jesus kom, skulle jeg ta i mot Ham som min Herre og Frelser og begynne et nytt liv med Jesus, - hvis Han da ville ha noe mer med meg å gjøre!

Paul ble frelst den kvelden. Det ble store endringer i livet hans, - ingen tvil om det. Paul begynte å trives, både på jobb og hjemme. Han fikk oppleve at «festlivet» var slutt, for nå ble i stedet selve livet en fest. Paul begynte å gå på møter på Rossaland bedehus, og som den musikalske karen han var, startet han opp et kor og ble leder for dette. Han kjøpte seg også en motorsykkel, en Suzuki GSX 1100 ES og tok opp igjen MC-aktiviteten. Men det var en ting som manglet! Bjørg som han var så glad i, var ikke frelst....

Og hva sier du Bjørg til det som skjedde?

- Da Paul ble frelst ble det store forandringer i hjemmet. Han ble et helt nytt menneske. Fest og fyll ble historie. Nå brukte han tid på meg og familien som bestod av Aina på 22 år (Pauls datter fra første ekteskap), Marianne 9 år, Kristine 5 år og Anlaug Helene 3 år. For meg var det imidlertid ikke bare enkelt. Vi gikk inn i et år som jeg opplevde enormt kampfylt. Hva skulle jeg velge? Jeg kjente på en forventning om å bli med på kristne møter, men klarte stadig vekke å komme med unnskyldninger for ikke å bli med. Dette var tross alt noe fremmed for meg.

Men det skjedde noe med deg øg, eller...?

- Jo, noe skjedde. Men det tok cirka 1 år fra Paul sin omvendelse, til det ble min tur. Jeg ble bedt med på et Alpha-kurs, - et kurs

Forts. neste side!

Forts. fra forrige side: - Er Paul kommet?

som forklarer Bibelen og det som har med Gud og Jesus og Den Hellige Ånd å gjøre. Det ble faktisk et vendepunkt for meg. Jeg fikk erfare at det å ha Jesus med i hverdagen var noe trygt og godt. Han var der hele tiden, bare et «sukk unna». Minste dattera vår sa det så fint: «Det er en ting Jesus ikke kan: Han kan aldri stoppe og være glad i oss!» Og sånn er det!

Paul og Bjørg hadde imidlertid et problem. Vennekretsen deres var svært redusert. Paul hadde i mange år drevet med kjøring på kontinentet, så det var derfor helst «festevenner» fra det miljøet han for sin del hadde vanket sammen med. Paul hadde jo nå kjøpt seg motorsykkkel, og han og en gjeng fra buss-selskapet hvor Paul var ansatt, dannet Bussen MC, for på den måten å kunne nyte godt av et felle-skap. Men Paul følte at noe manglet. Han var en kristen og ble

respektet for det av gjengen. Men det kværnet en tanke i hodet hans: «Burde han ikke egentlig inn i en kristen MC-klubb?» Paul var usikker og tok kontakt med Aust-Agder avdelinga til Holy Riders. Der meldte han seg inn selv om det ble så som så med aktiviteten. Veien til klubbhuset var lang, det var mye dårlig vær og han følte det var galt å kjøre på klubb med bil. Men så bestemte han seg for å reise opp til Holy Riders sitt Pilegrimstreff på Kvam i Gudbrandsdalen. Dette ble nok et vendepunkt for Paul.

Nok et vendepunkt

Jeg har aldri angret på at jeg reiste på Pilegrimstreffet! sier Paul. - Jeg gikk rundt der med Bussen MC på ryggen og engasjerte meg i oppgaven med å være med å be før møtene. Jeg ble etter hvert kjent med mange herlige «MC-bøller» ☺. Først Steinar fra Holy Riders avd. Aust-Agder, så Lasse fra Dalarna i Sverige. Resten vet jeg ikke rekkefølgen på, men jeg ble også kjent med en nystartet avdeling i Holy Riders som i dag heter Sørlandet, en avdeling som jeg etter hvert meldte meg inn i.

Plutselig tok livet en annen veg! Jeg fikk etter hvert oppgaver som for meg betyr mye. Jeg fikk mulighet til å «peke» på Ham som har snudd livet mitt fra mange nederlag, til et liv med mening og håp for fremtiden ☺.

Det ble etter hvert undermerke og senere ryggmerke for Paul, noe han stolt bærer den dag i dag. Han sier at det er ikke fordi han har noe å være stolt av, men han er stolt av å kunne vise at Jesus kan endre saker og ting. Det er Paul et levende bevis på ☺.

Nå fikk Paul og Bjørg virkelig oppleve at hjemmet deres ble fylt av gode og ekte venner. Helt til Betta og Sven Olsen begynte å komme

Bjørg og Paul på Evjetreffet. I sommer har de hatt 31-års bryllupsdag!

på besøk, tenkte Bjørg at dette nye MC-livet kun var en «manne-ting». Hun og Betta ble etter hvert veldig gode venner, og etter en tid våget Bjørg å bli med på en klubbkveld hos Holy Riders, Sørlandet. Til hennes store forbauselse likte hun seg på klubben. Hun ønsket mer og mer å engasjere seg. Den første sommeren med Holy Riders MC, kjørte hun bak motorsyklene i bil. Men hvor moro er det...?

Jeg har en kropp som ikke alltid vil det jeg vil, men jeg tenkte at skal jeg være med på MC-arrangement med Holy Riders, så må jeg oppå sykkelen.

Første turen Bjørg satt på med Paul var 2 km. Da de kom fram, fikk hun applaus ☺

Nå har vi funnet en fin måte for meg å komme på og av motorsykkelen, så da slipper jeg å kjøre etter i bil.

Bjørg forteller at hun ikke så for seg at det med vest og ryggmerke var noe for henne. Men Gud jobbet med henne, og hun forteller at det var både med glede og ydmykhet hun mottok ryggmerket på Pilegrimstreffet på Kvam i 2011. Alt blir imidlertid ikke bare lett når en velger å gå med Jesus. Men når dagene blir utfordrende, er Han alltid der, forteller hun videre.

Vi må velge å stole på det! Og så er Han også der når vi kan takke for en fin dag.

«Alle» sier det er trygt å vandre med Jesus – og for noen kan dette høres traust og kjedelig ut. Men det innebærer en indre ro og glede som bare må erfares!

Vårt hovedtreff er jo i himmelen

Paul har færtet mye rund om på treff og fester i MC-miljøet de siste 5-6 åra, og fått mange venner både fra fjern og nær.

- Det er et utrolig bra miljø, selv om det til tider nok er litt mye «fest-vann» ute og går. Å få lov til å gå rundt blant disse vennene, og kanskje kunne gi et oppmuntrende ord, er bare helt fantastisk bra. Jesus elsker oss syndere og ga sitt liv for oss. Det er oppmuntrende å formidle dette til den som ikke får det helt til for seg. Det står i Bibelen at vi skal vandre i ferdiglagte gjerninger. Mitt liv ble så visst ikke som jeg planla det, men tross mange galne valg, har Herren fått ledet meg på ett rett spor til slutt! Jeg trives enormt bra i Holy Riders, og jeg tror jeg har en oppgave der ☺. Kanskje det er plassen for deg også?? Om du kjører med eller uten vest; du er velkommen til å besøke en av våre avdelinger, eller kaffeteltet vårt som vi har på flere treff i løpet av sommeren. Vårt hovedtreff er Himmelen, men i mellomtida tar vi med oss så mange treff vi rekker her på jord ☺ På veien for Jesus er vårt motto, og der vil jeg være så lenge jeg får lov og nåde til det!

Siste ord fra deg Bjørg!

Livet med Jesus er ikke kjedelig! Det kan i hvert fall alle som har vært med på «Rypeturen» skrive under på. Det å være sammen med kristne venner, spise god mat, prate naturlig om Jesus, le og gråte på samme kveld, er bedre enn champagnefest.

Åpning av MC-parkering

Arendal, en lørdag i april:

Kortesjen runder Malmbryggen, strake veien forbi Sam Eydesplass til målet. Føreren fremst har en æresgjest til MC-folket med som passasjer. Rundt halsen har han et stort flott kjede, og vi snakker ikke her om reservedeler til sykkelen. Det skinner i kjedet som helt nederst er prydet med Arendals byvåpen. Litt ekstra høytidelig skli kortesjen mot Trefoldighetskirken. Folk stopper opp og får med seg at dette er noe utenom det ordinære. Den som er mest ukomfortabel er nok æresgjesten, nemlig Arendals ordfører. Han pleier ikke å sitte på noen motorsykkkel. Vi andre er i vårt rette og kjente element.

P **Tekst:** Anders Myhren
Foto: Ellen Myrslø Johansen

Vel fremme stiger æresgjesten av sykkelen, tar av seg hjelmen og smiler bredt til MC-folket. Ordføreren får en hjertelig velkomst. Så flott at han ville kaste glans over dagens markering!

Vakkert kjennemerke i hjertet av sentrum

Vi er i Friergangen, eller kall det kirkebasaren om du vil. Andre vil kanskje for enkelthetskyld kalle det for kjelleren i Trefoldighetskirken. For Arendal by har et stort og vakkert kjennemerke i hjertet av sentrum, nemlig Trefoldighetskirken. Denne kirken har MC-folket tatt i bruk som en del av det årlige «Vårsleppet» 1. mai. Her har vi en Gudstjeneste med fokus på MC-folket og sesongen som ligger foran. Vi er alle mennesker bak kjoredressen, og det blir tatt på alvor. Herfra får vi med oss forbønn og velsignelse inn i den nye MC-sesongen.

Entusiaster fra flere klubber

I dag er vi på gateplan under kirken. Entusiaster fra flere MC-klubber i området har over en periode på et par år jobbet med å få flere parkeringsplasser for motorsykler. Tore Bergstrøm fra Senior MC, bør nevnes. Nå er det i boks!!

På ettermiddager (etter klokken 16.00) og i hele helgen er deler av gata nå «vår»! Benker, askebeuger og søppeldunker er også på

plass. Tanken er at her kan vi treffes på tvers av klubber, ta en kaffe og bli enda bedre kjent. Dette har blitt vårt sted! Vi har tidligere hatt

Ordføreren i Arendal tok kniven og kuttet sløyfen: - Herved erklærer jeg MC-parkeringen for åpnet!

altfor lite parkeringsplasser for motorsykler, så det har vært et stort behov for disse plassene.

Tilfeldigvis står sykler og benker rett utenfor vinduene til Holy Riders Aust-Agders klubblokale. Dette gir jo klart noen muligheter. Vi vil gjerne bidra positivt i MC-miljøet. Det er nok rett å si at kontakten mellom klubbene i området er styrket gjennom dette tiltaket. Her må vi bare smi mens jernet er varmt. Blant annet vil onsdagskjøringene avsluttes her i gata. Vi har hatt mange gode dager og gleder oss over MC-sesongen.

Ordføreren tok kniven og kuttet sløyfen: «Herved erklærer jeg MC-parkeringen for åpnet!» Det er applaus og glede i gata, og folk smiler. Ordføreren får overrakt sin første motorsykkkel! Det er en gave fra oss på to hjul, produsert i byen vår på herlige Heimdal sjokoladefabrikk. Men, en MC er en MC...

Treffes på benken under Trefoldighetskirken

Rundt 80 motorsykler var til stede under åpningen, som var på en av vårens beste dager så langt. Solen varmet oss godt, og alt bare klaffet. Holy Riders stilte med to steiketakker og stekte lapper så mye folk bare kunne spise. NMCU stilte med kaffe.

Takk for en fin lørdag alle sammen! Det blir fint å treffe dere langs veien i sommer, eller for eksempel på benken under Trefoldighetskirken i Arendal.

Grusomt gøy med grus

Hva har vi å tilby av morsomme opplevelser på to hjul rundt avdeling Lister i Lyngdal? Jo, en hel masse med grusvei! Stig Jerstad og undertegnede fant ut at flere må lokkes til dette everntyret. Her er en enkel (men kostbar!) historie fra en gøyal grustur i sør i mars.

P **Tekst:** Anders H Andersen
Foto: Stig Jerstad / Andersen

Bakgrunnen for historien er en samtale med Jone Kalheim i avdeling Sydvest om en invitasjon til å bli med på grustur. Så da måtte dette testes ut! (Er du interessert i å være med på en slik tur, er det bare å ta kontakt: Stig 402 40 560, Anders 473 38 556).

Som vi vet er Lyngdal verdens navle, og her starter ferden en tidlig kald morgen i mars med pluss to grader i luften. En Honda Transalp 600 og en BMW 650 er doningene vi skal benytte denne dagen. BMW'en er forøvrig min datters. På forrige grustur kjørte jeg en CBR400RR (mini-blade). Den fungerer også topp på grus...,

så ingen unnskyldning. Du kan være med uansett motorsykel. Samtidig må det sies at terrengkjøring, – som deler av turen her byr på – er muligens ikke best egnet for alle doninger.

Stikkord: Få aldri panikk!

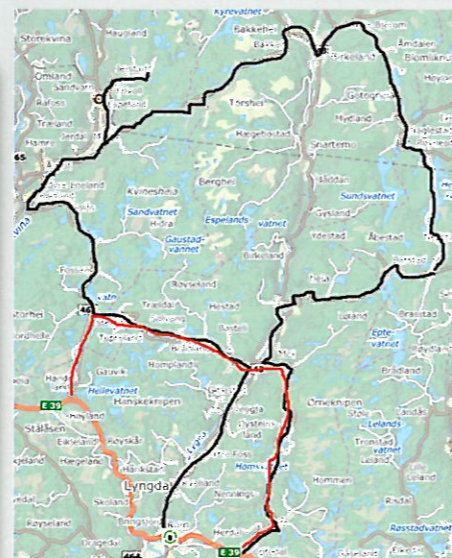
Få aldri panikk! Det vil uansett ikke hjelpe, - snarere tvert imot! Første utfordring på denne turen ble vel egentlig at det også var grus på de asfalterte veiene... Og det er ikke alltid like kult. Hjulslipp fremme i en 180 graders sving setter hjernen i sving på en måte. (På ingen god måte...)

Kaffe og lade i toppkofferten må jo bare bety pause ved Utsikten Hotell i Kvinesdal. Fantastisk vær denne dagen, tross lav temperatur.

Så endelig, etter Sarons Dal og litt videre oppover dalen, begynner moroa (les grusvei) med litt nervøs sladding i de første svingene. Kulden forsvinner ganske fort etter som adrenalinnivået stiger i takt med oppoverbakkene.

Så et utrolig ømtålig tema: Når flere er på tur, vil ingen være en sinke. Det er ikke lett å holde tett følge på grusvei (sandblåsing med grov grus). Stig er i kjent område, og da blir det travelt å henge på. Hakereima på hjelmen er vel det eneste som holder topphue på plass, med den smilefaktoren som inntreffer når galskapen blir komplett.

Kart med oppmerket kjøretur!

Lukk åpningshjelm for dette...

Litt for mye snø

Vi finner et fint område ved ei elv, og da er det vel tid for spektakulære bilder med litt bakhjulskjøring. Til opplysning: Ikke steil med åpningshjelme i åpen posisjon! Det er rett og slett ikke kult når en lander og denne går i ½ åpen stilling (les blindekjøring), og du vet at det er en sprekk i fjellet rett foran deg. Men som Greenpeace og andre sier: ikke risiker noe uten kamera tilstede.

Så på retur fra et idyllisk område, sier Stig: - Dette er veien til bror min... og kjører opp en bratt bakke. Som sagt før; en vil ikke henge for langt etter. Ikke lurt, siden grus ble til snø, og jeg ble både hvit og blaut. Med andre ord – på tide å snu! Ny skogsvei, men nå med bare litt snø... For min del ble det imidlertid litt for mye snø. Kort fortalt så endte det med brist i ett eller to ribben + at nytt venstre blinklysglass måtte kjøpes. Og stolthet, hvor er din brodd? Igjennomsvett, og absolutt på tide å fjerne varme klær.

Vask av sykkel og dress er påkrevd

Turen fortsetter på en fin vei med asfalt mellom Kvinesdal og Birkeland i Hægebostad. Absolutt å anbefale! Etter dette kjører vi opp mot Eiken, til Naglestadtoppen kommer til høyre for oss. Dit går ferden, og her er det rom for å kjøre seg vill hvis en ikke er oppmerksom. Ikke begynn denne etappen på reservetank!

En annen ting vi fikk erfare, var at vårløsningen var på gang, noe som betyr grus i oppløsning (les gjørme). Her holder det virkelig på å bli katastrofe i 80 km/t (fartsgrensa på de fleste grusveier i Norge)! Så over en haug, nesten hulløft, og så vips eller slups...der er gjørma. Tipset her er å be til vår Herre, og stole på at Han stiller opp for idioti. Og det gjorde Han! Vask av sykkel og dress er påkrevd.

Virker dette gøy, så prøv!

Fra Undeland til Kvås fikk vi puste ut på fine asfaltveier før vi igjen tok en avstikker, som bare må prøves! (Se siste del av ruta.) Fantastisk!

Uansett, er du sur og lei av tett trafikk på E39 vestover og likevel ikke vil besøke Holy Riders Lister, som holder til i Lyngdal... sving til høyre 3 km for Lyngdal! Kos deg på disse veiene! Du kan her komme videre over til Pit Stop ved bomstasjonen før Feda (rødt på kart), eller ta gamleveien via Kvinesdal. God tur!

Hvis noen som leser dette og synes det virker gøy, så prøv! Min mening er imidlertid: Hvis sykkel og sjåfør støves ned, kan det bli vanskelig å finne gleden underveis. Så jeg for min del vil hevde: «Du kan ikke leve livet uten å ha prøvd dette:».

Kaffe og lade i toppkofferten må jo bare bety pause ved Utsikten Hotell i Kvinesdal. Fantastisk vær denne dagen, tross lav temperatur.

Grus i oppløsning (les gjørme). Her holder det virkelig på å bli katastrofe i 80 km/t (fartsgrensa på de fleste grusveier i Norge)!

Lite kjørbare veier! For min del ble det imidlertid litt for mye snø. Kort fortalt så endte det med brist i ett eller to ribben...

P Tekst: Göran Linder
Foto: Ankie & Göran Linder

Så var det då äntligen dags. Lördagen den 2 maj 2015 invigde Holy Riders MC, avdelnings Småland, sina nya lokaler i Vetlanda, vid något som kallas Illharjens friluftsområde.

Det har varit en lång väg hit och den började egentligen för långt mer än tio år sedan. Vi var några i avdelningen som kände att kanske det vore bra att ha en lokal att vara i. Nu såhär i efterhand så var våra tankar och funderingar ganska spretiga. Vi var inte ens helt överens om att vi skulle försöka skaffa oss en lokal. Det enda vi var eniga om, var att vi skulle börja be till Herren och söka Hans vilja för klubben.

Det är ju också så, att bara för att man ber så kan man inte sitta med armarna i kors och göra ingenting. Det står i Bibeln att han ska «leda oss där vi går bedjande fram». (Jer 31.9)

Vi prövade alla möjliga och omöjliga alternativ. Med en del tycktes vi ha framgång och i andra fall var det tvärstopp. En del alternativ verkade riktigt lovande och vi hade då kontakter på samma ställe flera gånger.

Vi väntade och väntade

Det gick den ena månaden efter den andra och ingen av oss är ju mer än människa så en del av oss började misströsta och tänka: - Det blir nog inte någon lokal. Det kanske inte är meningen att vi ska ha någon och i alla fall inte nu.

Alla vet ju att vi, genom åren, fått en hel massa nya vänner i Norge. Det vore ju, i och för sig, konstigt annars. Vår klubb är ju norsk. På olika sätt, under träffar och samlingar och genom artiklar i Power och via mail, fick vi veta hur den ena avdelningen efter den andra hade skaffat lokal men allt detta i Norge. Andra bytte lokal och ibland kändes det som att någon avdelning hann med att byta lokal ett par gånger medan vi bara gick och väntade och väntade på att få tag på vår första lokal.

Gud är inte den som svarar halvdt på våra böner

En lösning var dock på väg fast vi inte visste om det ännu. En av våra medlemmar är också medlem i en lokal församling i Vetlanda och där finns också en man som har ett visst inflytande över Vetlanda kommuns lokaler. En förfrågan gick ut från oss till honom om det möjligen kunde finnas någon lämplig lokal som vi kunde få hyra.

Vi hade ganska hård krav. Det skulle vara billigt, kontrakt på relativt kort tid, underhållsfritt och med tillgång till toalett och helst med tillgång till vatten och avlopp för att möjliggöra bygge av ett litet kök/bar.

HR MC Småland i nya lokaler

Tack till alla för jättefina minnesgåvor!
Andreas (avd. Skåne), Göran (avd. Småland) och Lasse (avd. Dalarna).

På invigningsdagen - Cirka 90 personer kom!

Ja, ni förstår ju själva. Gud är ju inte den som svarar halvdt på våra böner så när vi fick följa med mannen och titta på lokalen så behövde vi inte fundera så speciellt länge. Vi tackade ja till erbjudandet och på den vägen är det. Själva lokalen är belägen utkanten av staden och har, fram tills för några år sedan, varit en fullt fungerande, småskalig, vattenkraftstation. Emån rinner förbi på platsen och byggnaden är hopbyggd med själva fördämningen. Allt finns kvar med turbin, generator, styrutrustning men numera rinner vattnet förbi utan att producera någon elektricitet.

Det finns så många härliga människor i MC-världen

På invigningsdagen hade vi annonserat «öppet hus» och bjudit in klubbar som vi känner till, runt omkring oss. Detta var ju en liten chansning

eftersom det kunde tänkas komma allt mellan 20 personer och kanske upp mot 150 personer. Vi förberedde oss för cirka 100 och det visade sig stämman ganska väl. Det kom cirka 90 personer och hälsade på oss under eftermiddagen och kvällen. Vi fick rejäl uppvaktning från flera vänklubbar och det kändes riktigt bra. Tack till alla för jättefina minnesgåvor! Gud är så god och det finns så många härliga människor i MC-världen.

Nu när vi har vår lokal så gäller det att förvalta den väl. Vi kommer att hålla «öppet» de flesta onsdagskvällarna under åksången och har delat upp oss i arbetslag.

Vi är glada och tacksamma till Herren över att han har välsignat oss med en lokal som vi kan kalla vår egen, även om vi bara hyr den. Vi är väldigt nyfikna vad Gud har i beredskap för oss och klubben framöver.

Nytt fra sentralstyret

v/sekr. Vidar Johnsen
sekreter@holyriders.no
Mer info i neste Power!

Over fjellet etter sentralstyremøte

Det å være på sentralstyremøte er egentlig utrolig hyggelig. Som relativt fersk styrerepresentant, utflyttet trønder og bosatt i Oslo, er det bra å få et godt innblikk hvordan en stor MC-klubb skal drives.

P Tekst: Jan Vidar Husby
Foto: Vidar Johnsen

Det er mange saker som skal gjennomgås i høyt tempo. Men med veldig god traktering av familien Dahl på Mosby som denne helgen var vertskap for sentralstyret, ble styremøtet en «lek»!

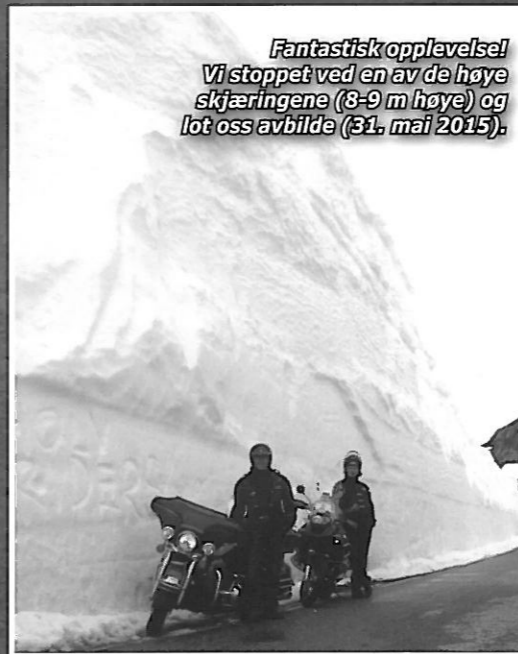
Etter et godt møte gikk turen til Skeide der HR avd. Indre Agder arrangerte konsert med bandet Folk. Noen av oss kom for sent til konserten men fikk med oss masse kaker og godt selskap. Vidar og jeg skulle til Oslo og hadde bestemt oss for å kjøre noen flotte fjellpartier dagen etter. Takk til Indre Agder-avdelingen for super gjestfrihet og gode senger.

Kjørte i «tunnel» med kjøleskaptemperatur

Vi startet søndag med boller til frokost og godt vær. Vidar ledet an med sin GS 1200. Jeg slet med å holde følge i svingete partier og bratte bakker. Den gamle Ultra'n hadde trengt noen ekstra dølagamper opp dalføret.

Da vi nærmet oss Suleskaret vokste snøskjæringene over syklene slik at vi kjørte i «tunnel» med kjøleskaptemperatur. Fantastiske opplevelser! Vi stoppet ved en av de høye skjæringene (8-9 meter høye) og lot oss avbilde. Regner med at brøytemannskapene jobbet overtid med denne.

Takk til Vidar for god guiding og fine omveier. Jeg anbefaler alle å ta en tur over Suleskaret tidlig i sesongen. Noen dager senere var dette fjellpartiet stengt grunnet tett snøvær...

Fantastisk opplevelse!
Vi stoppet ved en av de høye skjæringene (8-9 m høye) og lot oss avbilde (31. mai 2015).

The man and his machine(s)

På en gård, for øvrig konas, litt utenfor Sandnes – bor Hallvard Bergsholm. Hallvard er medlem i Holy Riders MC Sydvest, er gift med Solveig og de har 4 barn sammen på 7, 5, 4 og 1 år. Men – det ser ikke ut som kone og unger tar absolutt all (fri)tiden han har.

P Tekst: Jone Kalheim
Foto: Hallvard Bergsholm / JK

Et relativt nytt redskapshus, for øvrig mer eller mindre innredet av Hallvard, er det også et MC verksted – med mye utstyr – og mange sykler. I farten talte jeg 9 stykker. Ikke alle er Hallvards egne. For kompisene står verkstedet til disposisjon, så lenge det blir ryddet opp etter endt økt. Så her bruker altså Hallvard en del tid. Og mye tid har gått med til sykkelen vi skal se nærmere på her: Honda Scrambler 450, 1971 modell.

Utgangspunktet er altså en 71 modell Honda CB450. Når denne ble kjøpt, hadde den stått ute så lenge at hjul, kjede

og motor stod bom. Her var det ikke bare å spraye på litt WD40 for å få ting opp og gå igjen. Prosjektet begynte i 2010, og 4 år senere er en rusten skraphaug forvandlet til et smykke av en sykkel – fullstendig unik – og med mange og lange historier bak alle detaljene.

Satt sammen av (minst) 24 sykler

Inspirasjonen er hentet fra Honda's Scrambler som ble levert i 1968/69. Dette var egentlig en «oppjazza» versjon av en CB450, som i den litt mer røffere utgaven fikk betegnelsen CL450.

Hallvard sitt prosjekt er på ingen måte bare en restaurering av en sykkel. Her snakker vi om nitidig restaurering av

noen deler, utbytting, ombygging og ikke minst egenproduksjon av større og mindre deler. Sykkelen er satt sammen av (minst) 24 sykler, årsmodeller fra 1959 til 2011, mens ramme og geometri er beholdt uendret. For ikke å snakke om de egenproduserte delene. Som eksempel kan en nevene blinklysholder bak sal. I følge Hallvard gikk det fort å få til den ene siden. Men når den andre side skal lages - helt symmetrisk - og mannen som skal lage det er pinlig nøyaktig, ja da går timene - fort.

Et annet eksempel er baklykt holderen, hentet fra en Honda XL350. Når den skulle tilpasses bakskjermen, for øvrig hentet fra en Yamaha DT175, kjøpt original fra en forhandler i Malaysia, måtte lykteholderen deles i tre, for så å bli sveist sammen igjen. Selvfølgelig for å få akkurat den perfekte radiusen mot skjermen. At lykten som kom fra en Honda CB100 overhode ikke passet, hører liksom til historien. Mye fabrikasjon av deler der også. Sånn må det være.

Ny motor overhaldt, for sjelefredens del

De fleste delene blir kjøpt på e-bay, og hos et firma i Nederland, CMS. Og det kjøpes gjerne godt brukte - og billige - deler først, for å få sjekket ut hva som passer og hvordan de eventuelt må modifiseres. Så kan en kjøpe et pent eksempel når en har bestemt seg. Så enkelt er det.

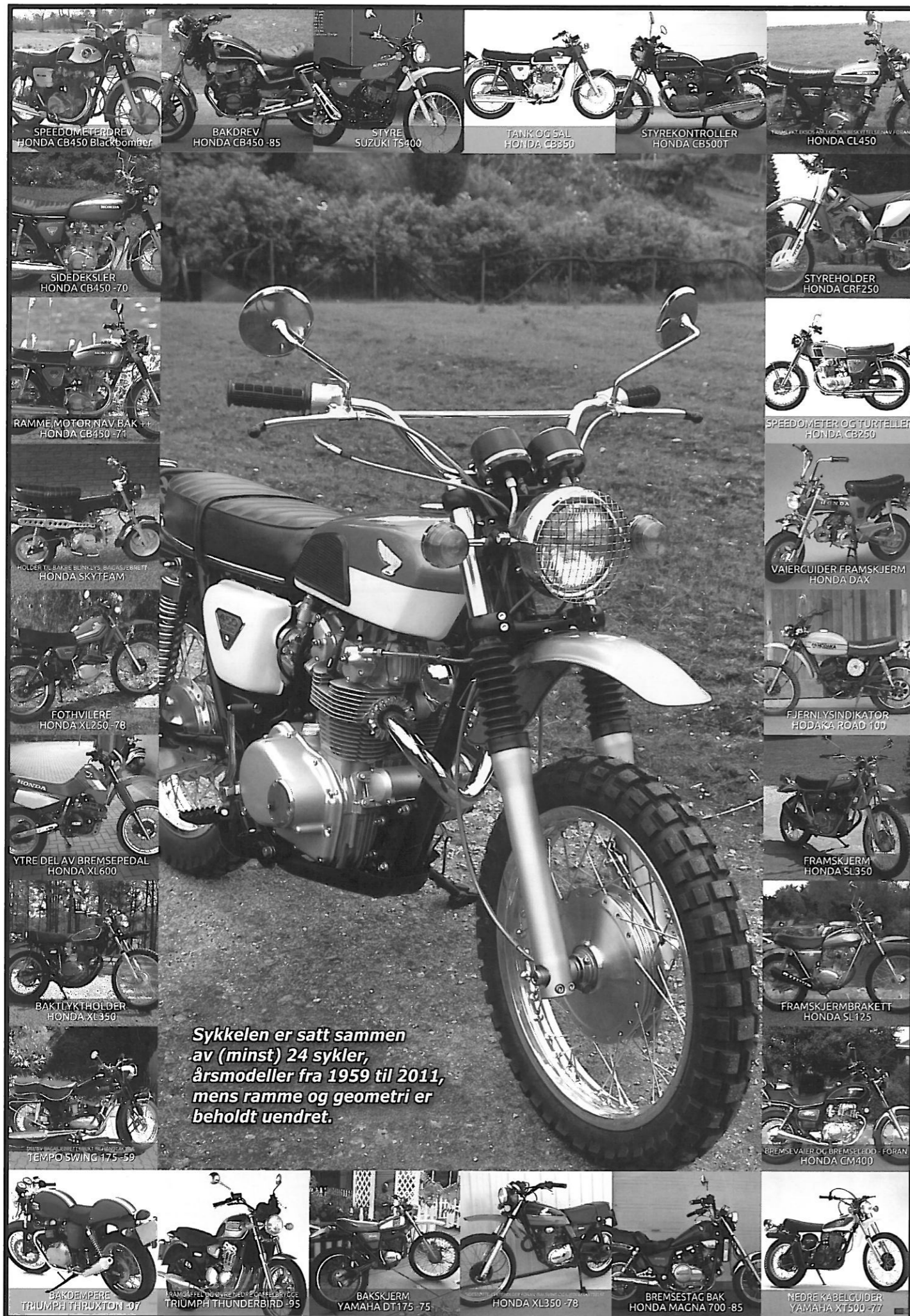
Hallvard har «investert» i en «ny» motor i Hondaen, en som kun er gått 3000 km. Originalmotoren hadde cirka 50.000 på klokka, og siden dette er motorer som ikke har samme slitestyrke som dagens sykler, ble det altså et motorbytte. Men for sikkerhets skyld ble også den nye motoren overhaldt, for sjelefredens del. For øvrig er original motoren også mer eller mindre overhaldt. Greit med litt i reserve. Original gasserne ble ofret til fordel for et sett med Mikuni MV32 round slide forgassere, påmonterte moderne K&N luftfiltre.

Motoren har også sine særegenheter. Ytelsen er ca 45hk, og i 1971 var det mye. Og sykkelen var dyr sammenlignet for eksempel med konkurrerende modeller fra Triumph. Motorens oljepumpe er en stempepumpe, som leverer mer luft enn olje når en passerer 7-8000 o/min. Rødmerkingen starter ved 9500. Så da er det forståelig at disse motorene hadde en tendens til å fungere dårlig etter lengre perioder med hardgassing.

Ombygging av oljefiltersystemet

En annen kuriositet er at oljefilteret er av type slyngfilter - som ikke fungerer noe særlig under 7000 omdreininger. Så med

Forts. neste side!

Sykkelen er satt sammen av (minst) 24 sykler, årsmodeller fra 1959 til 2011, mens ramme og geometri er beholdt uendret.

en oljepumpe som ikke fungerer over 7-8000, og et filter som filtrerer dårlig under 7000 - har en for liten utfordring? Hallvard planlegger forøvrig en ombygging av oljefiltersystemet, til papir filter type, for å få bedre «filtrering» ved normal kjøring. Og for de særlig interesserte, er dette hentet fra en Suzuki påhengsmotor.

Lakken er også noe for seg selv. En nydelig blå farge på topp, og en hvit/vanilje hvit i bunn. Lakkeringen er en candy lakk, som var populært på 60/70 tallet. Dette er ikke så vanlig lenger, så delene måtte sendes til Østlandet for lakkering. Og resultatet er utrolig bra. Fargekombinasjonene er for øvrig hentet fra en 1971 Honda Monkey Bike (Z50) – for de som lurar.

Skapertrang og rekreasjon

Men hva i all verden driver en mann til først å sitte timevis på nettet for å finne DEN delen, og så timevis i verkstedet for å få små detaljer helt perfekt? For Hallvard handler det blant annet om skapertrang, og det å vite hvordan du vil ha ting - men ikke nødvendigvis å vite hvordan en skal komme frem til målet. Mye kunnskap har blitt tilegnet underveis, med info fra det store internettet, og fra folk med mye kunnskap i avdelingen. Spiling av felger er for eksempel gjort på egenhånd, blant

annet med info fra videoer på Youtube og kunnskap fra «gamlekarer» i Holy Riders Sydvest. Og for Hallvard er all jobbingen rett og slett rekreasjon. Du kan si hva du vil, men denne mannen er både dyktig og har stort pågangsmot. Og i tillegg er han nok litt gal...

Hvordan er så herligheten å kjøre?

Og hvordan er så herligheten å kjøre? Det rister godt sier Hallvard, motoren er ikke originalt utstyrt med balanseaksel. Men sykkelen har definitivt sjel! Så på tross av et en fort mister følelsen i hendene, går smilet like fort fra øre til øre. Og den blir bare brukt til kosekjøring. På tross av «Scrambler» betegnelsen kommer det ikke på tale med noe offroad kjøring. Og det kan jeg forstå når en ser på finishen på alle detaljer.

På spørsmål om hva sykkelen har kostet, får vi følgende svar: «Det er en sak mellom Vår Herre og meg, men jeg er ikke sikker på om Vår Herre er imponert...»

Og neste prosjekt? Ja det står allerede klart. Av alle ting så er utgangspunktet en Yamaha Virago. Virago er en sykkel du enten liker godt - eller ikke ville hatt i det hele tatt. Jeg tilhører nok den siste kategorien. Men når en ser noe av linjene

som er tenkt for dette prosjektet, blir dette garantert meget bra: På cafe racer stuket er det ikke mye som minner om den opprinnelige Viragoen. Så da gjenstår det bare å vente et par år - så kan vi kanskje komme tilbake med en ny reportasje?

Finishen på alle detaljer sier mye om Hallvards dyktighet og pågangsmot.

AUST-AGDER TREFFET 7-9 AUG - 2015

Holy Riders MC inviterer igjen til treff på Justøya -MC-treff for alle generasjoner

- Treffleker
- Grill/kiosk
- Badestrand
- Egen ungdoms leir
- Loddsalg m/ flotte gevinster
- Fisketur i skjærgården
- Vannsport og vannleker
- Mulighet for hytteleie, bookes direkte med campingplass: www.jfc.no/hytter
- Masse hyggelige mennesker

Arr: Holy Riders MC avd Aust-Agder og Sørlandet for info - se www.holyriders.no/austagdertreffet

Lena, kona til Trond.

- Hvordan har du det egentlig?

Jeg er høyt elsket med en ubetinget kjærlighet. Likevel «får jeg det ikke til». Det er kanskje noen andre som kjenner seg igjen i dette utsagnet? I femten år har jeg vært kristen, men har likevel følt at noe har manglet. Helt fra små til store mangler. Jeg strekker liksom ikke til. Er ikke som de andre «vellykkede» kristne. De som forteller hvordan «ting bør være». For meg blir det ikke en glede å høre, men mer et krav som jeg ikke klarer å leve opp til.

P **Tekst:** Trond Ytreland
Foto: Lena & Trond Ytreland

Jeg kjenner jo til alle løftene Jesus gav og vet at de gjelder også meg, og i mange perioder får jeg oppturer som «gir den gode følelsen» av at jeg er på plass. Så kommer nedturen igjen. Men å ære og prise Gud avhenger jo ikke av følelser. I opptursperiodene som kom og gikk, skjedde mye bra også. Vi fikk da lede flere mennesker til Jesus. Så lyspunkter var det absolutt. Men nedturen overskygget det positive.

Fordømmelse og en følelse av utilstrekkelighet

Når en går og venter på «når kommer det jeg trenger å høre?», er femten år lang tid. Femten år med (egenskap) fordømmelse og en følelse av utilstrekkelighet!

Kanskje noen kjenner seg igjen i hva det å «føle seg» fordømt og utilstrekkelig, fører til. Det viste seg nemlig ikke i menighetssammenheng, men når jeg lukket døren i «borgen» – mitt hjem. Da slo frustrasjonen ut. Da var det kona og ungene som «måtte ta støytten» for frustrasjonen som hadde bygget seg opp.

En leder kom til oss en gang og sa: - Dere er jo noen av de beste vi har på det å møte folk.

Min tanke og mitt utsagn var: «Da står det virkelig ille til i menigheten, hvis vi er de beste dere har». Det slo meg også at en kan faktisk lure både venner og menighet til å tro at alt er tilnærmet perfekt. Men av erfaring så var det jeg som til syvende og sist satt igjen som den som var lurt.

Klumpen i magen og tankekjøret

Hva er så konsekvensen av å ha det slik? Og hvordan slår det ut? Jeg må snakke for min del. Etter ekstremt dårlig nattesøvn, våkner jeg og klumpen i magen er at faktisk. Klumpen i magen som sier at jeg ikke er bra nok. Denne klumpen er meget gjenkjennelig fordi den har jeg hatt siden jeg var barn. Det samme med dårlig nattesøvn. Når jeg etter hvert kvikner til, setter støyen i hode inn; tankekjøret. Når jeg så

gjør et forsøk på å komme meg ut av sengen, skyter smerten gjennom kroppen. Da jeg endelig har klart å «karret» meg opp i smerte og gjerne vondt i hodet, skyter smerten fra hælene til hodet og jeg tenker; «enda en slik dag»!

Velsignet med en god kone som er grunnfesta i Jesus

Jeg har utallige ganger ropt, skreket og grått mine tårer innfor Jesus og spurt Ham: - Hvorfor har jeg det slik?

Jeg har blitt bedt for og lagt hendene på utallige ganger for mine plager, men uten tegn til bedring. Det har kanskje vært en og annen opptur. En god natts søvn og smertefri natt, men så setter det inn igjen og gjerne verre enn før, og frustrasjonen blir verre.

Jeg er heldigvis velsignet med en god kone som er grunnfesta i Jesus. En ting er i hvert fall helt sikkert, hadde hun ikke vært det, hadde skilsmisse vært et faktum.

Min mor fikk kreft

I 2010 fikk min mor kreft. Hun ble erklært frisk, men det var kortvarig glede. I januar 2013 fikk hun tilbakefall. Hun ble selvfølgelig veldig redd og dagene ble fylt med angst. Selv om hun ikke trodde på Gud på denne tiden, hadde hun tro på bønn. Derfor henvendte hun seg til oss med forskjellige bønneemner gjennom flere år.

I april 2013 fikk min kone lede henne til Jesus. Jeg har aldri noen sinne sett en slik forandring. Angst og frykt forsvant umiddelbart. I og med at hun var redd for reaksjoner - spesielt fra sin mann, bad hun oss om ikke å fortelle dette til noen. Men før han fikk satt seg ned samme kveld, fortalte hun det. Hun ringte også rundt til venner og bekjente og snakket om freden hun hadde fått. Hun elsket mest av alt å gå på tur, og når hun traff folk ute, måtte hun bare fortelle hva som var skjedd.

Dessverre gikk det ikke rette veien med sykdommen. Etter et meget vondt år for henne og en stor belastning for familien gikk hun i januar 2015 hjem til Jesus.

Å se noen som var så livsglad lide slik, var en meget traumatisk opplevelse, og klumpen i magen ble ikke bedre eller mindre, for å beskrive det slik.

Hennes siste klare dag var åtte dager før hun døde. Da satt jeg ved sengen hennes. Hun var ikke redd for å dø og hadde ingen angst, men hun gråt og uttrykte at hun ikke ville dette. Hun ville ikke dø fra alle hun var så glad i, i en alder av bare 65 år. Jeg visste at dette var siste gang vi snakket sammen, og det gjorde noe med meg.

En følelse av at alt raknet og gikk i oppløsning

Da jeg dro hjem følte jeg meg uvel. Jeg la meg på sofaen og våknet med en intens ugienkjennelig hodepine og svimmelhet. Denne var annerledes enn den hodepinen jeg hadde gått med hver dag fra september 2014 til denne dag, men jeg tenkte den skulle gå over.

Jeg gikk og la meg og våknet med den kraftigste hodepine noen sinne. Jeg løp i skytteltrafikk og spydde, men den gikk bare ikke over. Det endte etter mye om og men med legevakt og sykebil til Haukeland. Jeg gikk rett i «kjelleren»! Jeg hadde en følelse av at alt raknet og gikk i oppløsning. Jeg beskrev for en venn at «jeg råtnet på rot» og at dette da umulig kunne være et verdig kristenliv.

Nå ber vi!

Kona dro på helgetur til gode venner. Hun fikk da lettet hjertet sitt med tanke på hvordan vi hadde det. Hun møtte forståelse og kjærlighet og kom hjem oppmuntret. Jeg derimot var ikke like mottakelig. Derfor nærmest tvang hun meg ned i sofaen etter at ungene hadde lagt seg, og sa: - Nå ber vi!!

Hun ba en lengre bønn. Jeg sa bare to ord: - Hjelp, Gud!

Dette gjentok seg noen kvelder. Min bønn ble ikke lengre enn: - Hjelp, Gud!

Et forslag til undervisning

Noen gode venner som ikke var «lurt av» vår ytre fasade, kom med ord og sannheter om vårt liv og om Jesus. En venninne kom med et forslag til en undervisning som ligger på nett. Undervisningen handlet om at vi er hele mennesker med And, sjel og legeme, og om samspillet mellom disse. Altså helt bibelsk. Jeg tenkte jeg ville gi det en sjanse.

Forts. neste side!

- Jeg hadde en følelse av at alt raknet og gikk i oppløsning...

Etter bare første undervisning ropte det ja på innsiden, men det var ikke hodet mitt som sa ja - det var hjertet. Da jeg hadde hørt de fire første delene, gikk det opp for meg at det var dette jeg hadde lengtet etter å høre i alle de årene jeg hadde vært kristen. Bare etter en uke kjente jeg gleden over livet. Klumpen i magen ble borte i lengre og lengre perioder, og jeg sov bedre om nettene. Jeg «raste gjennom» alle de 29 undervisningene og begynte på igjen fra begynnelsen. Dette talte bare så utrolig til meg. Undervisningen var om sår i sjelen, og ga svar på hvorfor jeg hadde det slik jeg hadde det, reagerte slik jeg gjorde og tenkte de tanker jeg hadde. Jeg innså at mange av tankene var løgntanker både om meg selv og andre.

Da jeg bøyde kne for Jesus i 2000 ble min Ånd tent og frisk. Det jeg imidlertid ikke visste var at de sår som jeg eller andre hadde påført meg gjennom årenes løp, hadde satt sine spor i min sjel. Disse ble ikke automatisk leget. Det jeg heller ikke visste var at vi har kraften i oss til å kunne lege disse sår. Jeg visste at Jesu blod rant for våre synder, men ikke at vi satt igjen med sårene og at det er en prosess en må ta tak i.

Hvordan lege sårene?

Hvor begynner man så å bearbeide sårene? Og hvilke sår dreier det seg om? I utgangspunktet er det enkelt, for det gjelder alle sår, traumer eller negative opplevelser. Alle mennesker på jorden har en eller annen gang blitt påført sår eller traumer - noen dessverre mer enn andre. Mine sår begynte i barndommen. Det hevdes av noen forskere at blir man påført negative opplevelser og traumer de første syv leveår, danner det grunnlaget for resten av livet. Det påvirker også hvordan man reagerer eller handler videre. De mener at dette er uopprettelig, stikk i strid med hva Bibelen lærer. Ut fra Guds perspektiv er det ikke uopprettelig!!!

Jeg ble som barn uskyldig påført synd, og når jeg da vokste opp, «fylte» jeg på denne synden med min livsstil. Med andre ord; jeg «matet» sårene jeg allerede hadde i min sjel med nye ting. Disse gav seg utslag i bitterhet, sinne, mindreverdighet, frustrasjon, kamp om å få anerkjennelse, språk, tanke, og så videre. Listen er lang - kanskje du kjenner deg igjen i noe?

Når livet er slik, vil vi ofte ha noen å skyldte på. For min del ville det vært mest naturlig å legge skylden på mine foreldre som startet det hele. Jeg velger å tro at de gjorde så godt de kunne ut fra situasjonen. Det var bare ikke godt nok for meg.

Vi har faktisk alt inni oss for å ta tak i dette, men vi trenger kanskje hjelp til å komme

i gang. «...Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft! Ta på Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens lumske angrep. For vi har ikke en kamp mot kjøtt og blod, men mot makter og myndigheter, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.» (Ef 6,10-12) Denne ondskapen ønsker absolutt ikke at vi skal ha det bra.

En helbredelsesprosess

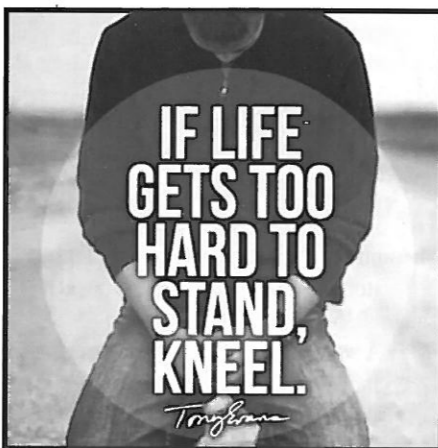
Når vi sier ja til at Jesus er vår Herre og Frelser, får vi mange «gaver». Én av dem er blodet som rant for våre synder, og en annen er kraften fra Hans oppstandelse som leger våre sår.

Da jeg begynte å proklamere blodet over syndene og oppstandelseskraften over sårene i mitt liv, begynte ting å skje. Jeg «vandret» gjennom livet og Gud viste meg sår og episoder helt fra barndommen av og frem til denne dag. Alt jeg gjorde var å be om tilgivelse ved Jesu blod og helbredelse ved oppstandelseskraften. En helbredelsesprosess begynte i mitt liv. En viktig brikke oppi dette var en erkjennelse, og den lød: «Det er ikke bare andres feil at ting har blitt som de har blitt i mitt liv. Jeg har óg et ansvar for mine valg og mine handlinger.»

Jesu blod og kraften fra Hans oppstandelse er nok!

Det har nå gått over tre måneder. Mange av mine sår er lagt, men noen er der fortsatt. Det blir som å skrelle en løk; lag for lag forsvinner de, noen «svir i øynene», men en dag kommer jeg til kjernen. Hvor lang tid dette vil ta, vet jeg ikke. En ting vet jeg derimot, og det er at veien frem dit er verdt det, - hver eneste dag. Bare spør min kone. Hun forteller begeistret om at hun allerede har fått en ny mann - og det bare i løpet av noen få uker!!!

Mulig du kjenner deg igjen i noe av det du leser her. I så fall skal du vite at Jesu blod og kraften fra Hans oppstandelse er nok for deg. Jeg vet at det Jesus har gjort for meg, kan Han også gjøre for deg!

Lena og Trond er med i HR MC Nordhordland
Epost: tr-y@bkkfiber.no

KALENDEREN 2015

Pilegrimstreffet - nytt sted:

Fyresdal Kurs- og leirsted

25.-28. juni 2015

Arr: HR MC

Norgestreffet, 50-årsjubileum! på Lutsi i Sandnes

2.-5. juli 2015, m/HR-kaffetelt

MC-gudstjeneste søndag v/HR

Arr: Sandnes MC

Turn-or-burn Rally i Tyskland

3.-5. juli 2015

Location: Emil-Frick-Haus,

Baldeney 42, Essen.

Arr: HR MC Germany

Route 66 USA 2015

25. juli - 10. august 2015

Arr: Norwegian Route 66

Kontakt: Ole Kristian Oydna, mob: 480 27 450

HOJ-ROCK i Västervik, Sverige

24.-26. juli 2015

HR MC Småland tilstede på fast plass.

EMC rally, Lohja i Sør-Finland

30. juli - 2. august 2015

Arr: Gospel Riders Finland

www.gospelriders.fi

Osterøytreffet på Osterøy

7.-9. august 2015, m/HR-kaffetelt

Arr: Osterøy MC-Club

Aust-Agdertreffet på Justøy

7.-9. august 2015

Arr: HR MC Aust-Agder & Sørlandet

www.austagdertreffet.no

Tur til Isle of Man 2015

27. august - 6. september 2015

Arr: HR MC / Skoleskipet Gann

(Kontakt: Jone Kalheim, 908 97 785)

Troll Rally i Fyresdal

28.-30. august, m/HR kaffetelt

Arr: MC-Entusiasters Klubb

www.trollrally.no

Fullstendig liste over MC-treff/arrangement etc., se NMCUs Treffkalender: www.nmcu.org

EMC rally - bli med!

Lohja, Sør-Finland,
30. juli - 2. august 2015

Artikkelforfatteren fikk låne Gold Wing'en til Eddie J. Fernandes, pastor og president for CMA i Portugal.

EMC (European Motorcyclists for Christ) er et årlig treff hvor kristne motorsyklister fra forskjellige land møtes. Men du behøver ikke være kristen for å komme på treffet. Har du aldri vært på et EMC rally før, så er det en unik mulighet i sommer! Utfordringen er herved gitt; bli med!

P Av: Svein "Birki" Birkeland

For oss i Norge burde årets EMC rally ligge svært godt til rette. En grei avslappet ferjetur på omkring 11 timer fra Stockholm til Turku/Åbo i Finland, og så kun én times kjøring. Ja, da har du kommet frem til årets EMC treff. Bruk litt Google, og bestill billetter til ferje, samt påmelding til treffet. Det ligger flere opplysninger ute på nettet, blant annet en morsom film fra Gospel Riders som er vertskapklubb for årets EMC rally.

Litt fra fjorårets treff i Portugal

Det jeg kan fortelle litt om, er fjorårets EMC treff i Portugal. Det som virkelig gjør inntrykk på meg når vi treffes, er den herlige hellige enheten som vi opplever å ha sammen i Jesus. Om vi kommer fra forskjellige verdensdeler med ulik bakgrunn, så er budskapet og Bibelen akkurat den samme. Til og med lukkede, trauste nordmenn kan kjenne glede og åpenhet når nasjonene samles til fellesskap.

Det var ikke feil å bruke fly og leiebil når en skulle så langt avgårde. Den som gjerne kunne tenkt seg en komplett MC-tur fra A til B med full

retur, var min kone Anita. Men hverken jeg eller den svært tilårskomne Gold Wingen vår, kunne tenke oss en slik lang tur. Det har seg slik at dynamoen røk senere på høsten. Skifte av stator på en GL 1200 er en jobb som jeg dessverre har måttet utført to ganger tidligere. Du begynner rett og slett å demontere skiltet bak, ut med motor. Og etter flere timer med intens skruring, og et par deksler til, åpenbarer synderen seg.

Kjørte 4200 km til EMC

Til Portugal i 2014 kom det en hel delegasjon kjørende på to hjul fra Finland. Det er noen svært lange kilometer. Ut i fra Google map cirka 4200 km. Det var ikke rart at det ble klappet og gjort litt ekstra stas på den tøffe finske badstugiengen, som i år er vertskap for årets EMC rally.

Treffet i Portugal ble arrangert av CMA (Christian Motorcyclists Association), og fant sted omtrent 40 minutters kjøretur fra Lisboa flyplass til en internat bibelskole med alle gode fasiliteter. Overnattingen var upåklagelig, maten var glimrende, og plassen var bare helt idyllisk! Landsbyen rett ved minnet meg om en godt tilårskommen, men velholdt Betlehems by, med mange trange koselige gater.

Måten vi ble tatt imot på var bare overveldende god. Det var ikke vanskelig å se at gjengen som arrangerte treffet

virkelig hadde jobbet for at dette skulle bli det beste treffet «ever». Noe som det absolutt ble. Til og med skolen hadde brettet opp ermene og lagt til rette for at et stort badebasseng skulle stå ferdig til å kjøle ned oss bikere. Portugiserne ventet enda på sommeren og de høye temperaturene som de er vant med. Men for oss nordboere var tempen midt i blinken. Det å kunne sitte ute i sval luft med bare armer og kort bukse, uten stikkende og krypende insekter om kvelden, var og er bare himmelsk!

Portugal i sin helhet gav absolutt mersmak, og jeg tror sannelig at det skal bli enkelt å få med meg min fru, Anita, på et besøk senere. Da skal vi foruten å slikke sol, nyte gammel ærverdig kultur og så besøke våre innfødte MC-venner.

Men..... lykke til med planleggingen av årets tur til Finland!!!

HR MC expanderar ytterligare i öster

När nu 2015 års årsmöte blev anordnat i Sverige i februari, så kom det naturligtvis en hel del norrmän på besök och där presenterade då också vår internationelle sekreterare, Vidar Johnsen att ytterligare resor mot öster var nära förestående. Någonstans på insidan klickade det till och jag kände att även detta lät spännande. Orsaken till denna första resa för 2015 var att det fanns två nya prospects i Litauen samt en hel del supportere som man ville träffa och undervisa om hur man bygger upp en kristen MC-klubb.

P **Tekst:** Göran Linder
Foto: Ankie & Göran Linder

Efter diverse turer fram och tillbaka blev det bestämt att fyra stycken skulle resa från Tyskland, inklusive vår överdärlige tolk Winnie. Fyra stycken skulle resa från Norge och till sist jag och min fru Ankie, från Sverige.

Vidar är en fantastisk reseledare och eftersom de länder vi skulle passera genom på vägen till och från Litauen inte har visumtvång så var det relativt enkelt för honom att planera vår resa på internet. Paren Johnsen och Linder bestämde sig för att göra resan med bil och färja. Alla de övriga gästerna tog flyget till Litauens huvudstad Vilnius men med lite olika ankomsttider. Vi var alltså totalt 10 «västerlänningar» som styrde kosan mot Litauen under påsken 2015.

Den lilla staden Kedainiai

Målet var den lilla staden Kedainiai, ca 50 km norr om Litauens näst största stad Kaunas.

Här är det på sin plats att berätta om de sista kilometrerna innan vi hittade platsen för det rehabiliterings-hem som en av de

nya prospects, driver tillsammans med sin fru. Albertas, som han heter, hade nämligen lämnat Vidar GPS-koordinater enligt ett lite annorlunda system än det som används i våra GPS:er. På grund av detta blev vi ledda en bit utanför staden Kedainiai ut «in the middle of nowhere». Vi hade några minuter när vi körde mitt ute bland stora fält på vägar som knappast kunde befaras med traktor. Vi skrattade så tårarna rann men lyckades att ta oss tillbaka in i stan igen och hittade sedan till den rätta platsen.

Långt mer än vad vi hade kunnat tänka oss

När vi anlände blev vi väl mottagna av Albertas. Han började med att visa sin verkstad och sitt «Holy Riders-hus» som låg på gården till hans villa. Sedan åkte vi iväg några kilometer utanför stan till den plats där vi skulle bo. De sista 2 kilometrerna gick på en väg som nästan inte kunde klassificeras som väg. Albertas körde 4-hjulsdriven terrängbil medan vi åkte Mercedes kombi. Vi undrade hur detta skulle sluta men fick snart anledning att tappa hakan av förvåning. Vi klarade turen och kom fram till en grupp hus invid en flod, där vissa var under byggnation och ett par var

färdiga. Vi skulle bo i det största med två våningar och ett stort antal rum med hög standard och eget badrum till varje rum och en stor samlingshall på bottenvåningen med ett stort kök till. Det visade sig också att vi blivit tilldelad «egen kock» och flera andra personer som såg till så vi hade det bra hela tiden.

Hela anläggningen är tänkt att bli ett rekreationssentrum när det blir klart, med möjlighet till fiske, kanot-paddling, vandringsleder, fullt utrustad sauna, badtunna på gården, lite husdjur med mera och full service med mat och dryck. Vi fick «smaka på» en del av detta och det var helt fantastisk. Långt mer än vad vi hade kunnat tänka oss. (Någon som känner igen Gud i detta?)

Norska, engelska, tyska, litauiska, ryska och lite svenska

Första kvällen ägnade vi åt att lära känna människorna på anläggningen. Det var ju bara vi svenskar, Vidar och Doreen och Winnie som hade anlänt. På så sätt blev det mer tid för samtal. Språken var många, som norska, engelska, tyska, litauiska, ryska och lite svenska. Det var härligt att höra deras entusiasm, planer och tankar för klubben

anläggningen och rehabiliteringshemmet. Efter att ha blivit bjudna på jättegod mat så blev man ganska trött efter det myckna resandet. Detta fanns det stora möjligheter att åtgärda genom att inta våra jättefina rum och sedan lägga oss i våra sängar. Dessa var byggda av någon som jobbade på anläggningen och mycket sköna. Det var inga problem att somna efter denna den första dagen i april månad.

På skärtorsdagen sov vi alla ganska länge och först uppe var Winne (som faktiskt också är utbildad kock) och tillagade en fantastisk frukost med omelett och grejer. Vi väntade på att flera skulle anlända både från Tyskland och Ryssland. Eftermiddagen blev då ledig och Albertas fru erbjöd sig att ta dem som ville på en sightseeing tur in till Kaunas. Det blev under tecknad med fru, Doreen och Albertas fru Inga, som rullade iväg till Kaunas. Väl där så anslöt även en väninna till Inga.

Vi både åkte bil och gick till fots och fick se jättemycket av centrum och den gamla delen av stan. Kaunas var under tiden mellan första och andra världskriget, huvudstad i Litauen och är fyllt av kultur och många minnen från kriget och olika erövringar och ockupationer. Hela staden är mycket vacker och präglas av en fin blandning av gammalt och nytt. I Kaunas bor det cirka 350 000 människor.

När vi kom tillbaka till Kedainiai så hade både tyskarna och ryssarna anlänt. Det blev en livlig kväll med mycket prat

om både gamla och nya saker.

Iväg till Vilnius

Långfredagen kom att bli en fullspäckad dag där vi, efter en bullrig och god frukost, begav oss iväg till Vilnius, ca 14 mil, enkel resa. Vi skulle, bland annat, besöka en kristen radiostation där Vidar skulle bli intervjuad. Vi skulle också hämta vår förre president med fru på ett hotell i centrum samt besöka vår andra prospect, «Sacha» (Alexander) i hans hem i utkanten av Vilnius.

Vi var ett sällskap på tre bilar som begav oss in i centrum av Vilnius i rusningstrafik. Något rörigt, kan man säga utan överdrift. Staden är ungefär hälften så stor som Stockholm och har ca 540 000 innevånare och det finns ett virrvarr av smågator inne i centrum och trafikmiljön är inte vad vi är vana vid. Bilen jag åkte kom ifrån de övriga vid ett tillfälle men med hjälp av modern teknik kunde också vi ta oss till radiostationen, om än något försenade.

På radiostationen var det underbart hängivna människor som jobbade och det blev en lång och bra intervju med Vidar, i direktsändning, till ett stort antal lyssnare. Han fick bra frågor och kunde berätta om klubbens inriktning och geografiska utbredning, spridningen av evangelium i MC-miljö med mera. Stationen sänder på 4 olika frekvenser i 4 olika städer och även på internet genom, så kallad, POD-radio.

Detta gör att man når ut till väldigt många människor med sina sändningar.

Vi åkte sedan in till den lite nyare delen av centrum och hämtade där upp vår förre president med fru vid deras hotell. Därmed var sällskapet fulltaligt och då var det dags att besöka den blivande klubblokalen för Holy Riders MC i Vilnius. Det är ett projekt som kräver mycket tro och arbete men har en potential att bli något väldigt bra. Vi har ju sett vad dessa vänner kan åstadkomma utifrån nästan ingenting. «Lokalén» är ett helt hus, faktiskt i tre plan, som tidigare varit någon form av industrilokal. Ett omfattande renoveringsarbete kommer att behövas men läget är perfekt och, som sagt, inget är omöjligt för dessa vänner.

Efter besöket i och vid lokalen bar det iväg hem till Alexander (Sacha). Han är också med och driver ett rehabiliterings-hem. Detta är dock beläget i Vilnius. Han håller också på med att renovera motorcyklar och hela hans garage var fullt av diverse projekt som han kommit lite olika långt med. Det blev ett intensivt besök med mycket prat om motorcyklar, provsittningar, funderingar om olika metoder och stilar att renovera och bygga om.

Efter besöket hos Sacha var det tid att åka tillbaka till Kedainiai och vårt jättefina boende där. Vi berättade ingenting för Rune och Sigrun om hur det var. Vi ville ju inte att de skulle missa överraskningen efter att ha färdats på «terrängvägen» över fälten i östra Kedainiai.

God gemenskap

På påskafton hade vi en lång och lat förmiddag. Under eftermiddagen var vi inbjudna att delta i rehabiliterings-hemmets 12-årsjubileum och det blev en fest utan like.

Vi träffade nästan alla som bor där både personal och övriga och blev bjudna på presentation, drama, skönsång, predikan och en fantastisk «fika» med fina tårtor. Det var många gripande berättelser vi fick ta del av. Det är ingen tvekan om att man gör ett mycket gott arbete och att det också kräver en hel del av de som genomgår programmet.

På kvällen blev det tid för att dela saker med varandra när det gäller klubbiv/bikerliv och många tankar och frågor blev besvarade och nya kom till. Kort sagt, vi hade god gemenskap med våra litauiska, ryska och norska vänner.

Seriösa med sin satsning

Påskdagen var det dags att ta farväl och påbörja resan mot Sverige och Norge genom Litauen, Lettland och Estland. Vårt mål denna dag var den lilla hamnstaden Paldiski några mil väster om Tallin. Från Paldiski finns en färjeförbindelse med Kapellskär som ligger några mil norr om Stockholm. Vidar visade återigen upp sina talanger som reseledare och på kvällen gick vi och lade oss i en betydligt större hytt än vi hade på ditresan. Trots att färjan lämnade hamn inemot midnatt så serverades det middag ombord. Skönt att vi inte behövde gå och lägga oss med tom mage.

Vi anlände till Kapellskär på morgonen annandag påsk med huvudet fyllt av alla intryck. Efter ytterligare en problemfri bilfärd släppte Vidar och Doreen av oss vid centralstationen i Stockholm. Där fick Ankie och jag några timmar att smälta en del av det vi varit med om och vi väntade på tåget som sedan tog oss ända hem till Nässjö igen.

Det är svårt att förmedla det som man varit med om, men en sak är säker. Våra nya vänner i Litauen är helt seriösa med sin satsning på Holy Riders MC och att vi bara kommer att häpna över vad framtiden har i beredskap «där borta». Några av dem kommer att besöka Pilegrimsträffen och jag ser fram emot att få träffa dem igen, men denna gång i Norges vackra natur.

Dag Arne Saltnes
- motorsyklist, musiker & forkynner

Dag Arne er én av grunnleggerne av Holy Riders MC og har en lidenskap for både motorsykler og sjeldne biler. En humørfyllt og glad kristen forkynner med glimt i øyet, er hans kjennemerke. Han er en av de få her i Norge som trakterer spillestilen til verdensgitarristen, Chet Atkins, og har truffet og spilt med ham. Er oppvokst med Aage Samuelsen og bruker mye hans reportoar ved konserter/møter. Dag Arne er mye rundt i landet og spiller, enten som trubadur eller med jazzorkesteret "Rue Bourbon jazzensemble" fra Haugesund som han er med i. Han når alle generasjoner!

Den herligste lyd du kan tenke deg

Regner med det er flere med meg som nå har hatt mange flotte kjøreopplevelser på motorsykel. Jeg har blant annet en H-D Heritage Softail og en gammel Triumph Bonneville. Det er fasinerende å merke hvor forskjellige disse syklene er. De har begge sine særegenheter og må kjøres, startes og brukes på hver sin måte.

H-D'en er litt langmodig og traus og trives nok best når den kommer i siget og vet den skal kjøre mange mil. V-motoren med sitt fantastiske bunndrag har kraftreserver i massevis og trenger verken turtall eller høy fart for å vise sine egenskaper. Følelsen av å sitte på det brede stresslessaktige setet og se den feite fatbotanken med sine to tanklokk foran deg og det ultrabrede styret forteller deg at det er turen og ikke målet som er opplevelsen.

Og stereoanlegg på sykkel?? Nei, jeg trenger ingen annen musikk enn de flotte symfoniene som kommer ut av det doble eksosanlegget, så her må The Beatles, Eric Clapton og andre vike. Og GPS?? Nei, hva i alle dager gjør det om du kjører litt feil eller ikke velger den raskeste ruten? Da får du bare en enda lengre tur, det vil si turen går enda mer i pluss!!

Så var det Bonneville'n da... Her finnes ingen startknapp, så her må muskelkraft tas i bruk for å få start. Men her nytter det ikke bare å trække og tro at det er nok. Neida, den skal «drammes på gasserene», en halv turn på gassen og noen varme tanker. Så gir du den et bestemt trakk på kicken, og vips så hører du den herligste lyd du kan tenke deg.

Ut på landevegen ber den pent om jeg kan finne de mest svingete veiene som finnes. En helt natt-og-dag-opplevelse i forhold til H-D'en. Den er leken og lett og håndteres som du har den i din egen bukselomme. Den trives med litt opp og ned giring og skifting av turtall. Her nytes tyngdekraften til det ytterste.

Vår Herre har gitt oss originalitet

Slik disse syklene er forskjellige er også vi mennesker forskjellige. Dette vet Gud og Han trives med det. I Bibelen står det at vi er alle skapt i Guds bilde, det vil si at vi alle likevel er perfekte sånn som vi er, selv om forskjellen oss imellom kan være stor. Hadde blitt lettere fortvilet om H-D'en sakte men sikker begynte å få Triumphen's egenskaper og miste det som var dens kjennemerke. Dette ville jeg da alltid savne når jeg var på tur med den.

Vi mennesker prøver nok mer enn én gang å være en annen enn det vi er. Og reklame, media og annen påvirkning vil prøve å få oss til å tro at blir vi eller ser vi sånn og sånn ut, ja da blir alt bra. Dette funker dårlig... Vår Herre har gitt oss originalitet og vil vi skal ta vare på den.

Sett deg på din helt personlige motorsykel, vær deg selv og vit at du er elsket akkurat slik du er.

GOD SOMMER!!!

Det er en mørk novemberkveld i Østfold. Duskregnet yrer over flammende tønner hos Holy Riders Østfold. Grisen er slaktet og ruller sakte over varmt stål i teltet utenfor klubblokalet. Et skjeggete grisetryne kombinert med skjeggete bikere gir som regel en pekepinn på at mager skal mettes.

Den årlige grisefesten

Arr: HR MC Østfold

P Tekst: Gjermund Kristensen
Foto: Sigrun Å Bislingen

Østfoldavdelingen holder til på Solberg Gård i Råde, og er inne i sitt tredje år med denne tradisjonen. Antall gjester øker for hvert år, og denne kvelden var over 80 stykker innom for å delta på grisefesten. Noen kom langveis fra, og den som imponerte mest kom fra Stavanger – på motorsykel! Og det var Wenche Jess fra Holy Riders Sydvest.

De fleste andre kom i biler denne kvelden, men det dukket også opp en gammel R50 med sidevogn og en KTM – som er skapt for bakhjulskjøring.

Et ordentlig kalas på bikervis

Etter hvert som kvelden skred frem ble grisen passe mør, og svoren sprø, og tiden var inne for

å hekte den ned fra grillen og skjære den opp i serveringsstykker. Sammen med bakt potet, salat og nydelig hvitløkssmør – som for øvrig var hjemmelaget for anledningen – var det duket for et ordentlig kalas på bikervis.

Avdelingsleder Vidar Solberg holdt en liten velkomsthilsen til de fremmøtte. Og han fikk fortalt på en flott måte hva Holy Riders sine medlemmer i Østfold står for og tror på.

Klubbmesterskap i potetkanonskyting

Etter en nydelig middag måtte selvsagt potetkanonen frem, og halen skulle skytes av grisen. Men av etiske (og estetiske) grunner måtte grisen erstattes av en plakat. Det gikk også rykter om at grisehalen allerede var spist opp.

Det var klubbmesterskap, og en fra hver klubb stilte på skuddlinjen og fikk skyte etter

Vandrepokalen er en potttehjelmignende sak, lakkert rosa.

tur. Mange ville forsvare æren med treffsikkert potettreff. Fjorårets vinner var Holy Riders Oslo, og nå var sannhetens øyeblikk kommet. Skulle Oslo beholde æren eller ryke ut? Men Rustlers MC Fredrikstad og Devils Choice MC Moss ble stående som finalister i en hard kamp om den flotte vandrepokalen. Og den som gikk seirende ut av standplass med det flotte troféet var Devils Choice MC Moss. Gratulerer!

Etter den harde konkurransen var tiden inne for litt mer løssluppen skyting mot målområdet. Man kan jo tenke seg hvordan standplass så ut dagen derpå, og hvor mange rådyr som har falt for rå poteter i høy hastighet. Kanskje blir neste års grisefest med både tilårskommen rådyrstek og helstekt gris!

Ettersom kvelden gikk og regnet tiltok reiste folk hjemover, og klubbhuset ble omgjort til gjesteværelse for de som kom langveisfra.

25-årsjubileum!

Vi ser frem til årets grisefest i Østfold (medio november) – med feiring av 25-årsjubileum for Holy Riders MC Østfold! Enkelte vurderer nok å legge seg i hardtrenoing med potetkanon for å forsvare heder og ære i potetens navn. Festen foregår jo tross alt i et gammelt grisehus på en potetgård i Østfold. VELKOMMEN!!

God stemning under potetkanonmesterskapet.

Nordvest - nyetablert avdeling

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gåve. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal rose seg. For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle gå inn i dem.»

(Ef 2,8-10)

2014 var et fabelaktig år for oss i Nordvest, for det var da vi startet med å samles. President Harald Vatne og daværende visepresident Øystein Trøen var på besøk og presenterte Holy Riders MC på et møte i slutten av januar og vi hadde et møte med interesserte etterpå. Siden da har vi hatt ukentlige samlinger utenom pilegrimstreff-uken og romjula.

Av Eli Linda Nesje

Nordvestgjengen (8 stk) har bestått av Arild, Rune K, Arne, Lars Peter, Eva, Jens, Eli. Rune Å kom for fullt i juni da han kom hjem fra bibelskole i Vennesla og som «læregutt» i avd. Sørlandet. I 2015 sluttet Arild, men Inger Johanne og Reidar kom til, så nå er vi ni.

På begynnelsen av oppstartsåret brukte vi mye tid på å bli kjent med hverandre, be sammen, snakke med hverandre og noen ganger terge hverandre. Så hadde vi masse MC-prat. Vi møttes i peisestua til pinsemenigheten i Fræna.

Da sesongen kom var det ut-på-tur som var viktig! Og motorsykkelturer har det blitt masse av rundt omkring i vårt fantastiske fylke. Vi har vært på besøk hos hverandre og vist oss frem både liggende i rundkjøring og på toppen av Trollstigen.

Privilegium å reise

Vi har hatt privilegiet av å ha reist på en del

treff og MC-arrangement; som for eksempel Veteranklubbens Fårikåltreff, Hagerock på Vestnes, Pekaltreffet på Averøy, besøkt MC-kaféer, bil- og motorsykkelenndag i Kristiansund, Høsttreffet hos Atlantic Riders og Førjultreff hos Haubokk MC.

Da senhøsten kom og vi måtte trekke inn, var vi så heldige å få låne lokalene til AMCar-klubben i Molde. De har de råeste fargene på veggene, nemlig rosa og blå.

Tatt opp som avdeling

På årsmøtet til Holy Riders MC i februar 2015 (se for øvrig artikkel s. 7), ble vi tatt opp som en godkjent avdeling og har nå Nordvest som undermerke. Vi strekker oss over Nordmøre og Romsdal.

Nå er det ny sesong igjen med nye muligheter! Det er sommer, selv om vi

nesten regner bort her i skrivende stund. Noen av oss har vært på treff i distriktet og undertegnede dro til Sørlandet for å være med på årets Rypetur. Vi håper og ber om en god sesong og gleder oss over å møte dere fantastiske MC-folk både på treff og turer. Gud er god og vi gleder oss til å oppdage hans plan for sesongen videre...

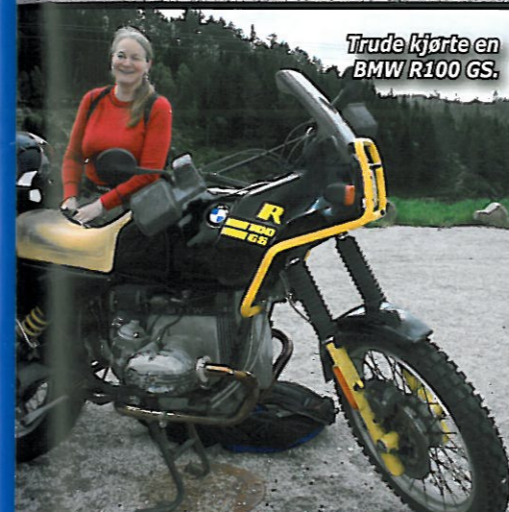

Etter en kjøretur på cirka 90 mil, kom avdelingslederen i Nordvest frem til året Rypeturhelg. Enestående!

Undeland Misjonsgård (mellom Konsmo og Kvås), 5.-7. juni 2015

Glimt fra Rypeturen!

Trude kjørte en BMW R100 GS.

Ryggen til Oddfrid. Hun ledet an på en flott kjøretur lørdag.

Therese og Wenche kjører custom!

Anne Kristin på sin Honda Shadow 750.

Vi var 26 totalt (blant annet fra 8 forskjellige HR-avdelinger). F.v.: Oddfrid (Indre Agder), Trine-Lise (Bergen), Charlotte (Sydvest), Eli (Nordvest), Linda (Sørlandet), Nora (Nordhordland), Anne Synnøve (Lister) og Wenche (Aust-Agder).

Anita klar for lunsj. I indre bygder får man alltid rikelig med mat...

Sølvi (fremst i bildet) storfornøyd etter en kjempefin MC-tur på svingete veier. Pause på Liknes i Kvinesdal.

Life can often through things at you that come very unexpectedly. I would like to talk to you about the subject of Beginning Again. Taking control of your life after the storm of life have hit you, or taking control of your life after you have messed up. It is so easy to mess up. And we need encouragement to get up and fix up after we have messed up. I trust that this will be meaningful for you as you just focus on the fact that failure is not final, it is an opportunity to begin again.

«Storms will blow away everything that is not on a solid foundation!»

BEGIN AGAIN

TAKING CONTROL OF YOUR LIFE AFTER THE STORM

P Teaching by: René Changuion
Photo: Alfred Skaiå

Beginning again is not an opportunity to make the same mistakes over and over. Beginning again is an opportunity to say: - *Lord, help me to not go another lap around the mountain.* Mountains are there to be conquered - move it, climb it, but do not keep going around it. So many people go from the same mistakes year after year, because there is never a desire to really change. So often we want our circumstances to change, but we don't want to change. Progress is not how many laps around the mountain (problem, failure) you have done, but how you have overcome! Do not become «comfortable» with the mountain. Here are some questions about beginning again:

How quickly do you get up when you mess up?

It is so easy to blame somebody else

for the things that have gone wrong in your life. I encourage you today to get to a place where you say: - *Thank you Lord that I can take responsibility for the things that have gone wrong in my life. I can give them to you, because everything that I submit to you is redeemable.* You see, it is so easy to lose your way in life when your focus is on the wrong stuff.

As motorcyclists we know that you go where you look, so you end up setting your direction by where your focus is. And if you are looking at other people and negative circumstances, that will influence your life continually. Today, maybe you have made so many mistakes that you are thinking you should constantly be looking behind you. When you are constantly looking behind you, you are dragging your past with you. I encourage you today, the psalmist say: «*God is good, but I nearly missed Him because I was looking the other way. I was looking at the people.*» (Psalm 73:1-3 MB) Let-

ting past failures and mistakes dictate your life is the biggest tragedy in life.

What is your storm?

Joseph's storm (in the old testament) was betrayal by family - going on a goodwill errand to his brothers resulted in being betrayed and sold as a slave. God had a plan for Joseph, but His plan involved a process that did not excite Joseph. The training for reigning process began with betrayal.

Every plan has a process... Do you want to succeed? Then it will have to be God's way and in God's time! It will mean surrendering to His lordship! Are you now beginning to understand your storm?

Storms are disaster zones or the breeding grounds for the new and the miraculous. Tomas Edison was 67 years old when his warehouse/laboratory burned down. He called his wife to come and watch the fire of the century... When said to a friend while standing in the ashes - Thank goodness

all of our mistakes are burned up. Now we can start again fresh.

Devastation became the opportunity to BEGIN AGAIN. There always comes a time when giving up seems more convenient than getting up and beginning again... You have to decide - We are digging in and not giving in. In those moments character and the Word of God are the things you will draw strength from.

Submit to the lordship of Jesus

If you have been through a divorce or a bankruptcy or a very hurtful circumstance of betrayal, please don't let the negative decisions that others have made rule your life. Today, choose not just to have a Saviour that will save you out of those circumstances, but submit to the lordship of Jesus where you make Him the final authority or decision maker in your life.

Today, if you want to move on with God, first find out where you

really are. If you are lost, you need to determine where you are on a journey before you can move forward. So today, make a decision to say: - *Lord, here I am. I hand over so that the future can be determined by you, and not by circumstances or people.*

You see, one wrong turn on a journey changes everything. Hey, perhaps you have made that wrong turn. Now is an opportunity to make that u-turn and say: - *Lord, thank you that you are going to help me not continue down this road of error.* I said earlier on that beginning again didn't mean doing another lap around the same mountain of mistakes. But saying: - *Lord, I choose today to take the other road.*

No hopeless situations

When we take responsibility for where we are. Wow, what a difference that makes! You see, there are no hopeless situations, only people that think hopelessly. The writer of the book of Proverbs in the Bible says: «*As a man thinks in his heart, so is he.*» So today, for a fresh start for you to

begin again, it means fresh thinking. About reconditioning your mind and renewing your mind with the Word of God. If you want what you do not have, you are going to have to be willing to do what you have never done before to get what you do not have.

No doubt! God is good! But I nearly missed it. I was looking the other way. I was looking at people. May God help you today to turn your focus to Him, so that He can give you the strength and the ability to begin again. Remember: You might have failed, but you are not a failure! You are God's creation! God bless you!

«*I waited patiently for the Lord to help me, and he turned to me and heard my cry. He lifted me out of the pit of despair, out of the mud and the mire. He set my feet on solid ground and steadied me as I walked along.*»

Psalm 40:1-2 (NLT)

«*The unfailing love of the Lord never ends! By his mercies we have been kept from complete destruction. Great is his faithfulness; his mercies begin afresh each day.*»

Lamentations 3:22-23 (NLT)

Renés prosjekt - utgangspunkt for bygg... en Suzuki GS1000S 79-mod!

Ferdig prosjekt etter mange timers renovering!

René Changuion er en dyktig MC-mekaniker og en erfaren motorsyklist. Han elsker å kjøre motorsykkel og er pastor i Midrand Bikers Church. I 1980 startet han og kona, Deléne, CMA (Christian Motorcyclists Association) i Sør-Afrika. Og i år feirer de 35-årsjubileum med temaet: Celebrating God's faithfulness!